

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

11. ČÍSLO / XXV. ROČNÍK

14 Kč • 0,70 €

19. BŘEZNA 2017

Z obsahu:

Postní doba jako pouť naděje

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 1. března 2017
- strana 2 -

Nejsvětější Eucharistie (2)

P. François Zannini
- strana 4 -

Dekret o mučednictví slovenského salesiána

Tita Zemana
- strana 5 -

Výchova k modlitbě (8)

P. Dominik Wider OCD
- strana 6 -

Svatý Josef, snoubenec a otec

fr. Štěpán M. Filip OP
- strana 9 -

Milosrdenství větší než hřích potratu

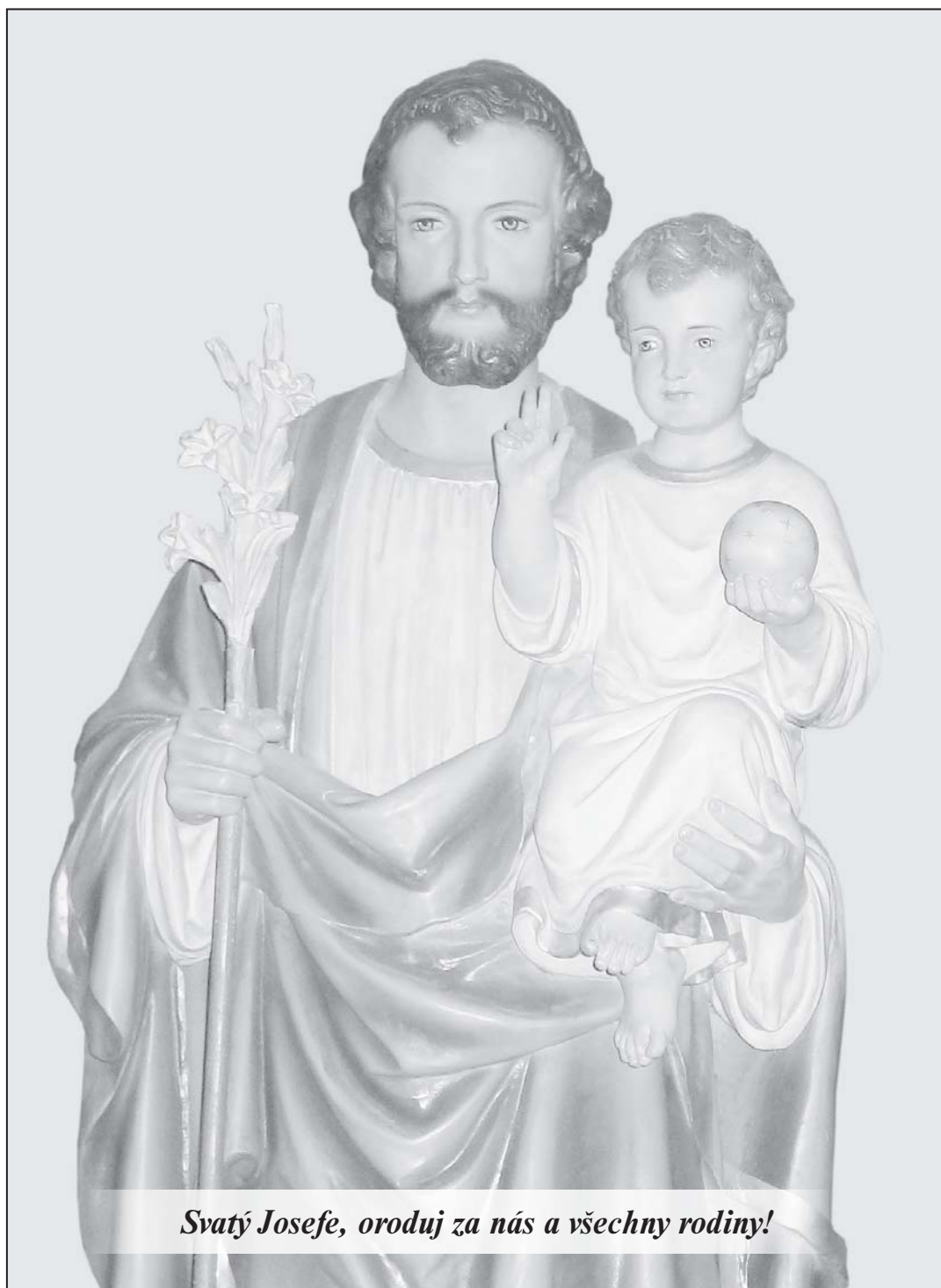
Małgorzata Sołtyk,
P. M. Piotrowski TChr
- strana 11 -

Naše Alexandra

Radost z dcery
s Downovým syndromem
- strana 12 -

Velký zázrak

Dítě, které žilo jenom
šest týdnů
- strana 13 -

Svatý Josefe, oroduj za nás a všechny rodiny!

Postní doba jako pouť naděje (srov. Ex 3,7-8.10)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci

1. března 2017 na náměstí Sv. Petra v Římě

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Dnes, na Popeleční středu, vstupujeme do liturgie postní doby. Vzhledem k tomu, že se v našem cyklu katechezi zabýváme křesťanskou nadějí, chtěl bych vám dnes přiblížit *postní dobu jako pouť naděje*.

Tento úhel pohledu se ihned ozřejmuje, pokud uvážíme, že postní doba byla církví ustavena jako čas přípravy na Velikonoce, a proto veškerý smysl tohoto čtyřicetidenního údobí *čerpá světlo z velikonočního tajemství*, ke kterému směřuje. Můžeme si představit zmrtvýchvstalého Pána, jak nás volá, abychom vyšli ze

své temnoty, a my se vydáváme na cestu za Ním, který je Světlem.

Postní doba je pouť ke vzkříšenému Ježíši. Je to čas pokání a umrtvování, nikoli však samoučelného, nýbrž zaměřeného na to, abychom spolu s Kristem vstali z mrtvých a obnovili svou křestní totožnost, tedy opětovně se narodili „shůry“, z Boží lásky (srov. Jan 3,3). Díky této přirozené danosti je postní doba časem naděje.

Pokud chceme lépe pochopit, co to znamená, musíme navázat na základní zkušenost odchodu Izraelitů z Egypta, o kterém se v Bibli vypráví v knize

nazvané *Exodus*. Výchozím bodem je egyptské otroctví, útisk a nucené práce. Pán ale nezapomněl na svůj lid a na svůj příslib – povolává Mojžíše, silnou rukou vyvádí Izraelity z Egypta a vede je pouští do svobodné země. Během této pouťi z otroctví do svobody Hospodin dává Izraelitům zákon, aby je vychoval k lásce k sobě, jedinému Bohu, a ke vzájemné bratrské lásce. Písmo nám ukazuje, že exodus byl dlouhý a strastiplný a symbolicky trval čtyřicet let, což je život jednoho pokolení. Jedné generace, o kterou

Pokračování na str. 7

Bůh uprostřed nás! Někdy člověk může mít pocit, jako by se Bůh někam vytratil, že není v naší blízkosti. Takové myšlenky člověka napadají zvláště ve chvílích utrpení, prožitku nějakého zla, relativní beznaděje. Nakonec, i v dnešním prvním čtení slyšíme, jak Izraelité na poušti zoufale říkali: „Je Hospodin uprostřed nás, nebo ne?“

Křesťanská zkušenost nám však říká, že Bůh je mezi námi stále, jen člověk se občas vzdálí... Zřejmá je přítomnost Trojediného Boha především ve mši svaté. Neexistuje větší pokladnice Božích milostí, než je mše svatá (str. 4-5): účast na mši svaté v nás rozmnožuje posvěcující milost, je zdrojem dalších duchovních dober a také na nás svolává časné požehnání. Chtělo by se říci, že kdo má momentální pochybnost o Boží přítomnosti v životě člověka, nechť se zbožně zúčastní mše svaté, která je ústředním tajemstvím spásy. A pak – je zde živý Boží Syn v proměněné Hostii. Každý, kdo hodně přijímá Tělo Kristovo, umožňuje Ježíši, aby se zabydlel v jeho srdci, v srdci přijímajícího, a přemohl i poslední zbytky zla, které tam zůstaly. A tak žije Bůh přímo v nás. O Boží přítomnosti nelze pochybovat také při jakékoliv upřímné modlitbě. (str. 6-7) Ta bývá rovněž obdařena mnohými milostmi, leč nad ní se

Editorial

pne hodnota mše svaté, která jediná je zpřítomněním vykupitelské oběti toho Boha, se kterým se usilujeme spojit duchovně při modlitbě.

Někdy lze přítomnost Boha ve vlastním životě vnímat skutečně intenzivně, zvláště tehdy, když se dostaví utrpení nebo něco lidsky obtížné přijatelného. Tehdy se obvykle ukáže, jak je na tom člověk se svým vztahem k Bohu, a odkryje se plná míru jeho egoismu. V těchto dnech to můžeme vnímat konkrétně v souvislostech s počítím lidského života a potraty. Na sobotu, o slavnosti Zvěstování Páně, totiž připadá Den modliteb za úctu k počatému životu a za nenarozené děti – velká modlitební výzva! A protože poslední zápas podle fatimských zjevení má být o rodinu – a počaté dítě je součástí rodiny (bez ohledu na realitu dneška) –, věnujeme se tématu i na stránkách tohoto čísla Světla. (str. 11-13)

Týden, do něhož vstupujeme, má před sebou vůbec mnoho modlitebních pobídek. Kupříkladu v pondělí je to přesunutá slavnost svatého Josefa, snoubence Panny Marie. Svatý Josef je vpravdě velkolepý vzor snoubence a otce rodi-

ny. (str. 9-10) Proto je vzýván jako mocný a laskavý ochránce a přímlovce, a to nejen jako patron šťastné smrti, ale i v rodinných záležitostech. Ve fatimském roce tak můžeme ještě intenzivněji spojit svůj duchovní život s živým Ježíšem v Eucharistii, skryti pod ochranným pláštěm Panny Marie a vedeni moudrostí a přímlovou svatého Josefa. I v tom spočívá duchovní obnova křesťanských rodin.

V pátek a sobotu se pak na základě vyhlášení papeže Františka (v roce 2014) nabízí větší prostor pro svátost smíření a eucharistickou adoraci – *24 hodin pro Pána*. Nezapomeňme povzbudit k využití duchovních dober i ty, kdo jsou od Boha „daleko“, nenuťme, ale nabídněme, že je mimořádná příležitost získat milost Boží.

Pátek je navíc Dnem modliteb a postu za misionáře-mučedníky, čili příležitostí duchovně se spojit se svědky a hlasateli víry, kteří zvítězili v boji o vytrvalost až do konce. A zároveň má zaznít i naše prosba za vytrvalost v pravé víře v Krista a za odvahu svědčit.

Vnimejme vděčně, že Bůh je stále uprostřed nás – a projevuje se vskutku rozličnými způsoby. Je na každém z nás, jak máme otevřený duchovní zrak, abychom ho viděli...

Daniel Dehner

Dnešní příběh, jehož můžeš být svědkem, začíná velice prostě a lidsky. Ježíš jako člověk pocítil v poledne po dlouhé cestě únavu a žížeň a posadil se u starobylé Jakubovy studnice. Prožívá lidské potřeby jako jiní lidé, a proto také s nimi cítí. Vyhledává trpělivě všechny, kteří jsou na tom podobně jako on, aby jim pomohl.

Jestliže tě zmáhá únava a žížeň, připoj se k božskému Mistru.

Ježíš však nemá nic, čím by si mohl nabrat vody. Jako na zavolanou přichází jedna Samařanka, aby navázala vodu. Ježíš se na cizinku obrací s prosbou: „*Dej mi napít!*“

Všimni si, jak je překvapena. Tento Žid nejenže jí nedává najevo tradiční povýšenost, ale je dokonce ochoten porušit židovský předpis a použít její „nečistou“ nádobu, aby uhasil svou žížeň.

Z lidského pohledu se tu náhodou potkali unavený Žid a samařská žena. Ale z Boží perspektivy jde o setkání hříšnice se Spasitelem od věčnosti připravené. Chápeš, co všechno se skrývá za prostou prosbou *Dej mi napít?* Když Bůh prosí, přišel ve skutečnosti, aby nabízel svůj největší dar. Jak velice se mýlíme, když vidíme v Bohu někoho, kdo nás přichází omezovat a chce nám odejmout to, co se nám líbí!

Kdybys znala Boží dar... Nejčastější příčinou lidského bloudění je nevědomost. Protože tato žena **nezná**, neví, co je pro ni dobré, netuší, jak blízko je Spasitel. Neví nic o tom, jak hlubokou a štědrú studnicí milosrdenství je jeho srdce. Ona ani neví, jak je sama na tom špatně. Setrváváš-li v sobecké závislosti, prostoupí nakonec hříšný sklon zcela tvoje smýšlení a jednání. Tvůj obzor, tvá měřítko i tvé aspirace se tak zúží, že ti nedovolí poznat skutečné hodnoty. Přes zkreslující prisma tvého egoismu se pravda Božího slova těžko dostane ke tvému srdci.

A tak Samařanka nemá potuchy, jakou to vodu má Ježíš na mysli. Její obzor je zatím vymezen sférou vlastního prospěchu. „Dej mi té vody, bude to výhodné, nebudu mít žížeň a nebudu se muset namáhat.“ Cesta k nápravě života však naopak předpokládá, že přemůžeš svůj sklon k pohodlnosti, k laciné výhodě, za kterou jsi zaprodal Boží dar.

Ježíš, který vážil tak dalekou cestu za ztracenou ovci, trpělivě překonává její sebejistotu. Výzvou, aby přivedla své-

Voda života

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Víme, že toto je Spasitel světa!

ho muže, dotýká se taktně choulostivého bodu jejího svědomí. Žena se však chce této záležitosti pohotově vyhnout. „Nemám muže, není o čem mluvit!“ To je naše často používaná taktika. Co by mohlo být zneklidňující výčitkou, to si raději ani nepřipouštíme. Ale právě o tom chce Ježíš s námi rozmlouvat. Všimni si, jak laskavě a ohleduplně vede Ježíš ženu k poznání jejího skutečného stavu: *Správně jsi odpověděla..., to jsi řekla pravdu.* Svě spravedlivě upozornění, že žije v nedovoleném poměru, dokáže taktně zarámovat pochvalou. Z toho můžeš poznat, s jakou úctou přistupuje Ježíš ke každému člověku. I ve způsobu, jakým vede rozhovor, cítíš jeho lásku a starostlivost při hledání ztracené ovce.

Její poslední pokus zavést řeč někam jinam a zaštitit se věroučnou výtkou, umožňuje Spasiteli, aby jí zjevil celou pravdu o Otcí i o sobě. I ty si poslechni radostnou zvěst. Nadešla hodina, kdy je možno vzdávat Bohu náležitou úctu v duchu a v pravdě. Otcí nejde o to či ono místo, ale především o upřímnost srdce, které se k němu obrací, protože poznává a uznává pravdu o své hříšnosti i pravdu o svém Stvořiteli a Pánu, který posílá svého Syna, aby vyhledal ztracené ovce a přinesl jim živou vodu Otcova odpuštění.

I tato samařská žena je jednou z nich. Když vyšla pro vodu, neměla tušení, že se tu setká s Bohem, který s ní bude trpělivě rozmlouvat, dokud neuvěří. Aniž by jí zahanbil nebo ponižil, přivedl ji k poznání, že se sama pokoří a veřejně přizná ke svým hříchům. Její obrácení přináší ovoce okamžitě: zapoměla na vodu i na nádobu a spěchá, aby všem ve městě zvěstovala příchod Mesiáše.

Na tomto příběhu poznáváš ve zkratce dějiny obrácení. Uvědom si, jak se duši vyplácí, když nepřeslechne Boží oslovení a setrvá s Ním v rozhovoru. S Ježíšem se dobře rozmlouvá. Je trpělivý, laskavý, nezná nedůtklivost, dovede naslouchat s hlubokou úctou a láskou ke každému,

Liturgická čtení

1. čtení – Ex 17,3–7

Lid žíznil po vodě a reptal proti Mojžíšovi. Řekli: „Pročpak jsi nás vyvedl z Egypta? Abyš zahubil nás, naše děti a náš dobytek žíznil?“ Mojžíš volal k Hospodinu: „Co mám dělat s tímto lidem? Ještě trochu a ukamenuji mě!“ Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vyjdi před lid v doprovodu několika starců z Izraele, vezmi si do ruky hůl, kterou jsi udeřil do Nilu, a jdi! Hle, já tam budu stát před tebou na Chorebu, udeříš do skály, vytryskne z ní voda a lid se napije.“ Mojžíš tak udělal před očima izraelských starců. Nazval pak jméno toho místa Massa a Meriba kvůli hádce izraelských synů a kvůli tomu, že pokoušeli Hospodina tím, že říkali: „Je Hospodin uprostřed nás, nebo ne?“

2. čtení – Řím 5,1–2.5–8

Bratři! Jestliže jsme ospravedlněni na základě víry, žijeme v pokoji s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista. Skrze něho totiž máme vírou přístup k této milosti a pevně v ní stojíme. Naše chloubka je také v tom, že máme naději dosáhnout slávy u Boha. Naděje však nekلامe, protože Boží láska je nám vylita do srdce skrze Ducha Svatého, který nám byl dán. Kristus přece v ten čas, když jsme ještě byli slabí, zemřel za bezbožníky. Vždyť sotva kdo položí život za spravedlivého – možná za dobrého se ještě

Dokončení na str. 8

s kým rozmlouvá. Jeho rozhovory nejsou jako naše, ve kterých myslíme spíše na sebe a hledáme, kdo s koho. Pán zná předem tvoje viny i tvoje závislosti, zná předem tvoje výmluvy a úniky. Ale zná i tvou žížeň po pravdě a po opravdové svobodě, třeba si ji nepřiznáváš. Přišel ti nabídnout vodu, která se v tobě má stát pramenem vyvěrajícím k věčnému životu. Než se vrátíš domů, vypros si od Pána ještě i umění rozhovoru.

Kéž bys dnes uposlechl jeho hlasu. Nezatvrzuj své srdce.⁽¹⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Ž 95,7–8

Nejsvětější Eucharistie (2)

Božský poklad pro každého z nás

Budeme pokračovat v našich úvahách o mši svaté a poznávat mnohé milosti, které se nabízejí každému křesťanovi, jenž se zbožně účastní mše svaté.

Účast na mši svaté s vírou, zbožností a bezvýhradnou láskou k Ježíši nám dává četné milosti. P. Martin z Kochemu nám vypočítává ve své knize *Die Erklärung des Heiligen Messopfers* (Vysvětlení oběti mše svaté) 77 zvláštních milostí, které se připisují účasti na mši svaté. Shrňme tyto milosti, protože mnohé z nich jsou obsaženy v samotném daru Eucharistie, která se nám podává v průběhu svaté mešní oběti.

Při mši svaté sesílá Bůh Otec na zem svého Syna k naší spáse. Z poslušnosti ke svému Otci a z lásky k nám se Bůh snižuje a ukrývá se do způsob chleba a vína. Tento chléb a víno se proměňují působením Ducha Svatého v Tělo a Krev Kristovu. Ježíš je plně přítomen v Hostii a v každé částěčce proměněné Hostie. Při mši svaté obnovuje Ježíš tajemství vtělení. Znovu se rodí rty kněze, který říká tato slova: „Toto je moje Tělo, toto je moje Krev,“ čímž se Ježíš rodí mystickým, ale také skutečným způsobem.

Na oltáři nám podává všechny důkazy lásky, které lidem poskytoval za svého pozemského života.

Mše svatá obnovuje jeho bolestné utrpení a dává účast na jeho plodech. Na oltáři umírá Ježíš duchovně a dává nám svůj vznešený život. Vydává za nás věčnému Otci svoji drahocennou Krev. Vylévá na naše duše svoji drahocennou Krev, aby je očistil od jejich hříchů.

Obětuje se za nás jako nevinná oběť a vzdává svému Otci čest, kterou mu dlužíme. Když poskytujeme Bohu tuto poctu ve spojení s Ježíšem Kristem, je to vyrovnání za všechny pocty, které jsme mu neprokázali. Ježíš se připojuje k naší oběti chvály, a to je vyrovnání za chválu, kterou jsme nebyli schopni obětovat Otci. Když tuto chválu Syna Božího obětujeme jeho nebeskému Otci, dostává Bůh daleko větší chválu, než jakou mu mohou poskytnout všichni andělé.

Ježíš se stává naší obětí díky a vyvažuje tak naši nevděčnost. Ve mši svaté máme

obětí díky ke splacení božských dobrodiní. Ježíš usmíruje za nás hněv Boží kvůli našim každodenním hříchům.

Ježíš nám odpouští naše všední hříchy, když máme pevný úmysl se jich už nedopouštět. On vyvažuje to dobro, které denně zanedbáváme, a napravuje naše opomíjení.

Křest Kristův, oltářní obraz (Muzeum umění, Dijon)

Odpouští nám ty hříchy, kterých se dopouštíme nepozorností, kterou nikdy nepoznáváme, a všechny ty hříchy, které nechťe nezapomeneme při zpovědi.

On je naší obětí zadostiučinění a maže část viny, které jsme se dopustili vůči božské spravedlnosti. Když se účastníme mše svaté, můžeme smířit více hříchů, než nejpršnější pokáním, protože nám Ježíš při mši svaté zprostředkuje část svých zásluh, které můžeme zase obětovat svému Otci za svoje hříchy.

UPOZORNĚNÍ:

Další pokračování (62) **Sumy svatého Josefa** od Isidora Isolaniho OP, které mělo být otištěno v tomto čísle, jsme s ohledem na jiný text o sv. Josefovi odložili až do příštího čísla Světla. Děkujeme za pochopení.

Redakce

Ježíš se při mši svaté za nás modlí tak vroucně, jako to dělal na kříži za svoje nepřátele. Jeho drahocenná Krev tak volá o milosrdenství. Jeho svaté rány nám vyprošují odpuštění. Odpuštění, o které prosíme, a odpuštění, které sami poskytujeme.

Modlitbou Ježíšovou budou naše modlitby při mši svaté lépe vyslyšeny.

Naše modlitba při mši svaté bude velmi účinná, protože se Ježíš obětuje svému Otci se svými přáteli, protože se nás zastává a stará se o naši spáse, a protože se za nás modlí přítomní andělé a naši modlitbu přináší svému nejvyššímu Mistru.

Hodnotou mše svaté se od nás vzdaluje démon. Kněz se modlí zvláště za ty věřící, kteří se účastní mše svaté, a tak působí, že jim svatá oběť přináší více dobra.

Mše svatá je tím nejpříjemnějším darem, který můžeme dát Nejsvětější Trojici. Tento dar je cennější než nebe a země, protože je to Bůh sám. Je to největší sláva Boží a radost Nejsvětější Trojice.

Tento ušlechtilý dar patří nám, protože jej Ježíš Kristus přičítá nám. Účast na mši svaté je největší úctou a klaněním se Bohu. Touto účastí se udílí Kristu v pokoře největší oslava. Tak se důstojně uctívá utrpení Vykupitele a sklízí se jeho plody. Tak se uctívá a těší Matka Boží. Tak se uctívají a těší andělé a svatí, více než jinými modlitbami nebo pobožnostmi.

Je to nejlepší prostředek, jak obohatit naši duši a posvětit ji, a je to souhrn všech dobrých skutků. Účast na mši svaté je nejvyšším skutkem víry, který nám zajišťuje velkou odměnu.

Když se zbožně a pokorně skloníme před postavami světců, vykonáváme vznešený úkon vzdání úcty. Pokaždé, když sledujeme svatou Eucharistii s plnou vírou, získáme tím zvláštní odměnu v nebi. Pokaždé, když se s lítostí nad svými hříchy bijeme v prsa, dosáhneme ospravedlnění mnoha svých hříchů.

Kdybychom byli v nešťastném stavu smrtelného hříchu a zúčastnili se zbožně mše svaté, vždycky nám Bůh dopřeje milost obrácení.

Mše svatá v nás rozmnožuje posvěcující milost a svolává na nás mnoho milostí. Naše účast na mši svaté živí duchovně naši duši Tělem a Krví Kristovou.

Když se účastníme mše svaté, máme mimořádnou milost vnímat Ježíše Krista ve svatých způsobách a přijímáme požehnání kněze, které potvrzuje Bůh v nebi.

Účast na mši svatě svolává na nás také časné požehnání. Chrání nás před neštěstím, posiluje nás proti pokušením. Svolává na nás milost dobré smrti.

Jedna mše svatá, které se zúčastníme ke cti andělů a svatých, nám zjednává jejich ochranu a jejich mocnou přimluvu.

V hodině naší smrti jsou ty mše svaté, jichž jsme se zúčastnili, důvodem k útěše a k důvěře v Boží milosrdenství. Budou nás provázet před Soudce a prosit za nás o milost.

Velké množství mší svatých, kterých jsme se zbožně účastnili, nám zmírní plameny očištcové, protože každá mše svatá zmírňuje časné tresty více než nejpřísnější pokání.

Jedna jediná mše svatá, které jsme za života zbožně přítomni, má pro naši duši větší užitek než velký počet mší svatých, které budou za nás obětovány po smrti.

Zbožnost při mši svaté nám přinese velkou slávu v nebi. Každá mše svatá, které se zúčastníme, umocní naši budoucí důstojnost v nebi a rozmnoží naši věčnou blaženost.

Není možné účinněji se modlit za své přátele, než účastí na mši svaté. Je to jistý prostředek, jak odplatit obdržena dobrodiní od Boha a od našich bližních.

Tím dostanou velkou pomoc nešťastní, nemocní a umírající. Skrze mši svatou dosáhneme obrácení hříšníků ve své rodině, mezi svými přáteli a v lidu Božím.

Všichni věřící tím dostanou bohaté požehnání. Duše v očištcí budou potěšeny, a dokonce vysvobozeny několika mšemi, které budou za ně slouženy.

Lidé, kteří nemají peníze, aby nechali sloužit mše za své drahé zesnulé, mohou vysvobodit tyto duše z očištcí účastí na mši svaté.

Kdyby křesťané ztratili 77 tolarů, udělali by všechno, aby je znovu našli pro

jejich finanční hodnotu a pro zboží, které se dá za tyto peníze koupit.

O co větší je důvod rmoutit se, když lidé zanedbávají každý den účast na mši svaté z důvodu lhostejnosti, nedbalosti nebo pro starost o zábavy života! Jaký je to nerozum, jaká zaslepenost, dbát tak málo o náš nejdrahocennější poklad na zemi! Kdyby lidé věděli, co je mše svatá a jaké milosti by v ní mohli získat, o co by mohli žít na tomto světě šťastněji a svatěji, každé ráno by byly kostely plné, rodiny by byly sjednocené, bylo by v církvi mnoho řeholních a kněžských povolání, aby byl Pán uctíván a slavila se mše svatá ke stálému posvěcování lidu Božího.

Avšak jsme, žel, velice vzdáleni od hesla svatě Jany z Arku: „Především sloužit Bohu.“ Už nemáme čas na modlitbu, klánět se Ježíši a žít se z jeho Eucharistie, abychom ho a své bližní více milovali. Není proto divu, že je na tomto světě tolik utrpení, když se tak mnozí odchyľují od jeho zákona, nedbají na něj a nenasledují ho. O co více chce člověk obházet tohoto eucharistického Boha, který nás očekává, aby nás zahrnul svými milostmi, o to více bude člověk klesat pod tíhou utrpení, protože nepochopil jedno: Jestliže Kristus bydlí v každé Hostii, která přijde do mého srdce, pak už v něm nemá ďábel místa, pak jsou potlačena pokušení a zlo bude poraženo. A nakonec povede moji cestu pravda a láska, bude utvářet můj život, aby mi darovala nevídané štěstí.

Blahoslavení jsou ti, kdo pochopili velikost eucharistického Ježíše a z toho žijí! Oni zakusí štěstí a radost, kterou svět nemůže dát, a oni se už na zemi a potom v nebi mohou navždy radovat.

Z Maria heute 12/2016 přeložil -mp-

DEKRET O MUČEDNICTVÍ SLOVENSKÉHO SALESIÁNA TITA ZEMANA

Papež František podepsal dekret o mučednictví Božího služebníka Tita Zemana (1915–1969), slovenského kněze z kongregace salesiánů. Dekret otevírá cestu k beatifikaci. Titus Zeman byl vysvěcen na kněze v roce 1940. Po nástupu komunistického režimu bojoval proti odsouvání křížů ze školních tříd a byl za to vyloučen ze školství. Když vláda zrušila mužské řeholní řády, zorganizoval dvě tajné výpravy seminaristů za hranice, aby mohli pokračovat ve formaci v Turíně. Díky němu odešlo do Itálie více než 60 mladých salesiánů. Při třetím pokusu byl v roce 1951 zadržen, mučen a odsouzen k 25 letům vězení. P. Zeman byl mučen a prošel nejtěžšími komunistickými kriminály (Ilava, Mírov, Jáchymov, Leopoldov a Valdice). Podmínečně byl propuštěn v březnu roku 1964 a o pět let později zemřel na selhání srdce.

Podle vicepostulátora procesu Jozefa Slivoně může být Titus Zeman přimlucem za nová povolání i za vytrvalost v povolání: „Titus Zeman, který si velmi vážil povolání – věděl totiž, že nejsou lidským výmyslem, ale pocházejí od Pána, a byl ochotný přinést i nejvyšší obět – bude nyní z nebe pomáhat jako patron nových povolání (duchovních povolání i povolání do manželství) a bude i patronem vytrvalosti v povolání.“

Novou zprávu komentoval také provinciál slovenských salesiánů Jozef Ižold: „Je to pro nás všechny obrovský dar, že bude vyzdvížen k účtě oltáře náš spolubratr, který vyšel z nás, obětoval svůj život, aby doprovázel mladé bratry a jejich povolání. Současně reprezentuje množství dalších věřících v naší zemi, kteří byli pro svou víru a z lásky k duším ochotni v době komunismu podstoupit mnohá rizika a oběti. Pro nás bude inspirací, jak čelit výzvam v naší době, jak svědčit o Kristu až do krajnosti a pomáhat mladým dojít k pravé svobodě.“

Datum blahorečení není dosud stanoveno, podle vicepostulátora procesu Jozefa Slivoně by mělo proběhnout v bratislavské arcidiecézi.

Zdroj: Rádio Vatikán a TS ČBK

Poznámka:

P. Martin z Kochemu se narodil 13. 12. 1634 a zemřel 10. 9. 1712. Jako kapucín byl kazatelem, katechetou a zpovědníkem. Napsal mnoho knih pro evangelizaci, mezi nimi katechismus, který se po 25 let používal v diecézi Mohuč v Německu. Ale jeho nejznámější knihou je *Leben Christi* (Život Kristův). A ty dvě knihy, které ještě dnes oslovují srdce křesťanů, jsou *Die Erklärung des Heiligen Messopfers* (Výklad oběti mše svaté) a *Herzensgebet* (Modlitba srdcem), knížka o tiché modlitbě, která zve křesťany, aby se snažili o vztah s Ježíšem od srdce k srdci.

Výchova k modlitbě (8)

IX. MODLITBA ČLOVĚKA, JENŽ SE MODLÍ

Být člověkem modlitby, anebo jím jen občas být.

Sv. Jan od Kříže se ve svých dílech zabývá především modlitbou, a to kontemplativní modlitbou. Prezентuje modlitbu člověka, jenž se modlí. Poněvadž je však modlitba hluboce spojena s askezí, píše o potřebě očišťování ode všeho, co není Bohem nebo co k němu nevede. V jeho pojetí se zviditelňuje zejména fakt, že stupeň očištění odpovídá stupni modlitby. Modlitba sjednocení vyžaduje naprosté očištění ode všeho, úplné čistoty srdce a také zcela se ztížit před Boží tváří. Teprve pak lze hovořit o přetvářejícím a připodobňujícím spojení.

1. Základní charakteristika modlitby podle sv. Jana od Kříže

Světec se nezabývá konkrétní modlitbou, třebaže hovoří o rozjímání i o kontemplaci. Bere obojí v úvahu a ukazuje celý dynamismus modlitby, jenž je vyjádřen takovým vedením člověka, aby dosáhl kontemplativní modlitby.

Samotná modlitba je zaměřena na rozjímání Ježíše Krista. Středem modlitby je Bůh jediný v Trojici a přítomný v člověku, jemuž se zachtělo stát se nám blízkým v Ježíši Kristu. Kontemplativní modlitba stojí na teologálních ctnostech člověku udělených, na utváření života, který je na nich založen: očištění schopností vírou, nadějí a láskou. Kontemplativní modlitba se rozvíjí působením darů Ducha Svatého, podle sv. Jana zejména daru moudrosti a daru zbožnosti.

Kontemplativní modlitba proniká každou modlitbu: liturgickou, mši svatou, ústní modlitby i rozjímání tak, že si člověk nevšimne při modlení rozdílů. Formy modlitby přestávají být důležité, každá modlitba je autentickou a hlubokou modlitbou. Tehdy se člověk stává tím, kdo se modlí.

Když v sobě křesťan nalezne a pocítí Nejsvětější Trojici – fakt, že v něm Bůh tajemně a milostně působí, a začne-li zároveň vstupovat do živých kontaktů s Bohem skrze milostné poznání, láskyplné

společenství s Přítomným – vniká do mystické zkušenosti.

Taková promodlenost, ale zejména dosažení daru mystické zkušenosti není tak prosté, jak by se zdálo. Modlíci se o tom vědí. Současně ti, kteří se modlí, jsou dalecí stavu uspokojení ze své modlitby. Pokorně hledají Boha a trvají s Nalezeným s velkým pocitem bezradnosti, neschopnosti se modlit, touží po plnosti, o které doufají, že ji dostanou ve slávě. Dříve než dojdeme k takové promodlenosti a pokornému přijímání daru modlitby, bude dobře si se sv. Janem od Kříže uvědomit překážky – iluze, jimž mnoho lidí podléhá na cestě modlitby a které zpožďují stav skutečné promodlenosti.

2. Stav naší modlitby

Pro lepší ohodnocení naší modlitby pohledme na modlitbu apoštolů, kteří doprovázeli Krista. Nepochybně to byli zbožní lidé. Četli Písmo svaté v rámci náboženské praxe života v rodině, při společných setkáních v synagoze a tam poslouchali komentáře k Písmu svatému, nebo je dokonce sami přednášeli, nepochybně se sami věnovali studiu Božího slova. Modlili se také recitací žalmů jak společně, tak individuálně, nebo také třikrát denně odříkávali pravidelnou modlitbu. Kromě toho se účastnili v jeruzalémském chrámě významných svátků. Byli tedy lidmi, kteří se modlili. Když však spojili svůj život s životem Ježíše Krista a pozorovali je-

ho modlitbu za různých okolností, zvláště o samotě, hodnotí sebe samotné jako lidi, kteří se modlit nedovedou. A při této své nedovednosti jednoho dne Krista prosí, aby je naučil modlit se. Kristus Pán jim předává modlitbu *Otče náš* v celém kontextu svěřeni sebe samých Bohu, modlitbu důvěrnou, pokornou a neodbytnou (viz Mt 6,7-7,11; Lk 11,1-13).

Podobně i my přicházíme na to, že se neumíme modlit. Možná jsme méně nakloněni přiznat se k tomu v začátcích modlení. S lety, kdy se modlíme, v nás narůstá vědomí, že to nedovedeme. Naše modlitba není taková, po jaké toužíme, jakou bychom ji chtěli vidět, jaké o ni máme představy.

Ještě nám vyhovuje spontánní modlitba, krátká, např. krátká návštěva Nejsvětější svátosti v těžkostech. Když se dotykáme vírou Boží přítomnosti, uklidňujeme se, odcházíme posílení. Při každodenní pravidelné modlitbě často nastávají velké obtíže kvůli soustředěnosti. Proto kdosi určitě vázaný povinnou modlitbou napsal, že povinná modlitba nemá smysl. Může mít hodnotu pouze naplněné poslušnosti. Smysl má jediné spontánní modlitba, angažovaná. Jistě to není nejlepší vyjádření. Lze totiž nemít velmi dlouhou dobu zanícení pro modlitbu, a co potom s modlením? Obtížná modlitba, prožívaná jako přijatá povinnost, může mít onu angažovanost člověka v podobě touhy po Bohu, hledání Boha. Může vyjadřovat hlad po Bohu a může potvrzovat naši lásku. Kdyby člověk čekal na spontaneitu, mohlo by se stát, že by se nikdy do modlitby nepustil. Kromě toho se člověk zabývá mnoha věcmi ani ne tak ze spontaneity, jako z nutnosti. Musí pracovat, aby žil. Musí koexistovat s lidmi, kteří mu nevyhovují. Nachází čas k práci, k rozptýlení, k odpočinku. Hodilo by se také uprostřed této všednosti nalézt čas pro Boha. Náboženský život je životním spojením s Bohem. Bůh se musí nacházet v naší všednosti. Každý potřebuje tuto chvíli setkání s Pánem pro uklidnění, ztišení, aby mu vypověděl své starosti, potřeby. Navíc aby byla modlitba plodná, musí být každodenní modlitbou. Proto nemůže být závislá na citech, na spontaneitě, na angažovanos-

ti... Snad bychom neměli hovořit o povinnosti, ale o potřebě.

Nicméně si vytváříme ideál živé modlitby, oddáváme se i spontánní modlitbě a radujeme se z angažovanosti celé své bytosti při modlitbě. Souží nás, bohužel, časté a dlouhotrvající roztržitosti. Nejednou se nemůžeme pomodlit jeden *Zdrávas* bez roztržitosti. Zřídka prožíváme velké nadšení. Častěji nás trápí toulající se rozum a obrazotvornost, pohybující se nám před očima jako špatný film.

Proto tolik potřebujeme poučení o modlitbě. Sv. Jan od Kříže nám může posloužit svou zkušeností duchovního průvodce. Pod jeho vedením si můžeme promyslet některé příčiny nikoli nejlepšího stavu své modlitby.

(Pokračování)

Z Jerzy Gogola (ed.): *Řeholní formace.*

Matice cyrilometodějská s. r. o.,

Olomouc 2002

(Redakčně upraveno)

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Dnes vás zvou, abyste hluboce žili vaši víru a prosili Nejvyššího, aby ji posílil tak, aby větry a bouře ji nemohly zlomit. Kořeny vaší víry ať jsou modlitba a naděje ve věčný život. A už nyní, děti, pracujte na sobě v tomto milostivém čase, ve kterém vám Bůh dává milost, abyste v odříkání a výzvě k obrácení byli lidmi jasně a vytrvalé víry a naděje. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!“

Mežugorje 25. února 2017

Poselství Královny míru svěřené Mirjaně

„Drahé děti! Mateřskou láskou vám přicházím pomoci, abyste měli více lásky, a to znamená více víry. Přicházím vám pomoci žít s láskou slova mého Syna, aby svět byl jiný. Proto vás, apoštolové mé lásky, shromažďuji kolem sebe. Dívejte se na mne srdcem, říkejte mi jako Matce o svých bolestech, trápeních, o svých radostech. Žádejte, abych prosila svého Syna za vás. Můj Syn je milostivý a spravedlivý. Moje mateřské srdce by si přálo, abyste i vy byli takoví. Moje mateřské srdce by si přálo, abyste vy, apoštolové mé lásky, všem kolem sebe svým životem mluvili o mém Synu a o mně, aby svět byl jiný, aby se vrátila prostota a čistota, aby se vrátila víra a naděje. Proto, děti moje, modlete se, modlete se, modlete se srdcem, modlete se s láskou, modlete se dobrými skutky. Modlete se, aby všichni poznali mého Syna, aby se svět proměnil, aby svět došel spásy. Láskou žijte slova mého Syna. Nesud'te, ale milujte jedni druhé, aby moje srdce mohlo zvítězit. Děkuji vám.“

2. března 2017

Postní doba jako pouť naděje - dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

se při zkouškách na cestě stále pokouší steskat po Egyptě a která lituje, že se nemůže vrátit zpět. Také my všichni známe toto pokušení návratu do časů minulých. Hospodin však zůstává věrný a onen nebohý lid, vedený Mojžíšem, přichází do zaslíbené země. Celou svou pouť vykonali v *naději*, v naději dojet do zaslíbené země, a právě se zřetelem k tomu lze mluvit o „exodu“, tedy vyjití z otroctví do svobody. Také pro nás všechny je nadcházejících čtyřicet dní vyjitím z otroctví a hříchu směrem ke svobodě a setkání se zmrtvýchvstalým Pánem. Každý krok, námaha, zkouška, pád i opětovné povstání má smysl pouze v rámci spásonosného plánu Boha, který pro svůj lid zamýšlí život, a nikoli smrt, radost, a nikoli bolest.

Ježíšovou Paschou je jeho exodus, jímž nám otevřel cestu k plnému, věčnému a blaženému životu. Ježíš se kvůli otevření této cesty a přechodu zřekl své slávy, ponížil se a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži. Otevření cesty k věčnému životu ho stálo vlastní krev a díky Jemu jsme byli zachráněni z otroctví hříchu. To však neznamená, že On již učinil vše a po nás se nic nežadá, že On prošel skrze kříž, zatímco my „se do ráje poveze-

me v kočáře“. Nikoli, tak to není. Naše spása je jistě Božím darem, ale vzhledem k tomu, že se jedná o příběh lásky, vyžaduje náš souhlas a naši účast na jeho lásce, jak nám ukazuje naše Matka Maria a po ní také všichni svatí.

Postní doba touto dynamikou žije - Kristus nás předešel svým exodem a my procházíme pouští díky Jemu a v cestě za Ním. Ježíš byl pro nás vystaven pokušení a pro nás pokusitele přemohl, avšak rovněž my máme spolu s Ním čelit pokušení a překonávat je. On nám dává živou vodu svého Ducha a je na nás, abychom nabírali z jeho pramene a pili, ve svátos-

tech, modlitbě a adoraci. On je světlem, které vítězí nad temnotou, a po nás se žádá, abychom sytili nepatrný plamínek, který nám byl svěřen v den křtu.

V tomto smyslu je postní doba „svátostným znamením našeho obrácení“ (*Římský misál, vstupní modlitba 1. neděle postní*, podle italského znění). Kdo se vydá pouť postní doby, vždy se ocitá na cestě obrácení. Je to svátostné znamení naší cesty od otroctví ke svobodě, která vyžaduje neustálou obnovu. Je to jistě náročná cesta, což je správné, protože láska klade nároky, avšak je to cesta plná naděje. Ještě lépe řečeno - postní exodus je pouť, na které se sama naděje *utváří*. Námaha spojená s přechodem pouště - veškeré zkoušky, pokušení, přeludy a vidiny mají cenu, protože dodávají naději sílu a pevnost, po vzoru Panny Marie, která vprostřed temnoty utrpení a smrti svého Syna nadále věřila a doufala v jeho zmrtvýchvstání, ve vítězství Boží lásky. Se srdcem otevřeným k tomuto horizontu dnes vstupme do postní doby. Vnimejme, že jsme součástí svatého Božího lidu, a radostně začněme tuto pouť naděje.

Přeložila Jana Gruberová,
Česká sekce Rádía Vatikán

Zasvěcení Anglie a Walesu Neposkvrněnému Srdci Panny Marie

Ve Westminsterské katedrále v Londýně korunoval 18. února kardinál Vincent Nichols sošku Panny Marie Fatimské a obnovil zasvěcení Anglie a Walesu Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. „Tobě a Tvému Neposkvrněnému srdci v tomto 100. výročí fatimských zjevení znovu zasvěcujeme sami sebe nejen ve spojení s církví, mystickým tělem tvého Syna, ale také s celým světem,“ pronesl londýnský arcibiskup před shromážděním, pro které nestačila třítisícová kapacita katedrálního chrámu. Obnovil tak zasvěcení, které učinil jeho předchůdce, westminsterský arcibiskup, kardinál Bernard Griffin v roce 1948.

Kardinál Nichols ve své homilii připomněl fatimská zjevení jako význam-

nou pobídku, která katolíky nutí k otázce, zda ve svém každodenním životě dobře vyjadřujeme, že jsme Kristovi učedníci. „Jak se nám daří kráčet po oněch dvou cestách, totiž dávání času Pánu a druhým v oblasti modlitby a obětí?“ ptal se londýnský arcibiskup. Do-

poručil rovněž růženec jako modlitbu, která pomáhá říkat Bohu „ano“, což je – jak dodal – základ úcty k Neposkvrněnému Srdci Panny Marie.

Zdroj: www.radiovaticana.cz,
21. 2. 2017

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

někdo umřít odhodlá. Ale Bůh dokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus umřel za nás, když jsme byli ještě hříšníky.

Evangelium - Jan 4,5-42

Ježíš přišel k samařskému městu zvanému Sychar, blízko pole, které kdysi odkázal Jakub svému synu Josefovi. Tam byla Jakubova studna. Ježíš, unavený chůzí, se posadil – tak jak byl – u té studny. Bylo kolem poledne. Tu přišla jedna samařská žena navázat vodu. Ježíš jí řekl: „Dej mi napít.“ – Jeho učedníci totiž odešli do města, aby koupili něco k jídlu. Samařská žena mu odpověděla: „Jakže? Ty, Žid, žádáš o napítí mne, Samaritánku?“ Židé se totiž se Samaritány nestýkají. Ježíš jí na to řekl: „Kdybys znala Boží dar a věděla, kdo ti říká: ‚Dej mi napít‘, spíše bys ty poprosila jeho, aby ti dal živou vodu.“ Žena mu namítla: „Pane, vždyť ani nemáš vědro, a studna je hluboká. Odkud tedy chceš vzít tu živou vodu? Jsi snad větší než náš praotec Jakub, který nám dal tuto studnu a sám z ní pil, i jeho synové a jeho stáda?“ Ježíš jí odpověděl: „Každý, kdo se napije této vody, bude zase žít. Kdo se však napije vody, kterou mu dám já, nebude žít navěky, ale voda, kterou mu dám já, stane se v něm pramenem vody tryskající do života věč-

ného.“ Žena mu řekla: „Pane, dej mi tu vodu, abych už nikdy neměla žízeň a nemusela sem chodit čerpat.“ Ježíš jí řekl: „Jdi, zavolej svého muže a zase přijď sem.“

Žena mu odpověděla: „Nemám muže.“ Ježíš jí na to řekl: „Správně jsi odpověděla: ‚Nemám muže‘; pět mužů už jsi měla, a ten, kterého máš teď, není tvůj muž. To jsi mluvila pravdu.“ Žena mu řekla: „Pane, vidím, že jsi prorok. Naši předkové uctívali Boha tady na té hoře, a vy říkáte: ‚Jen v Jeruzalémě je to místo, kde se má Bůh uctívat.‘“ Ježíš jí odpověděl: „Věř mi, ženo, nastává hodina, kdy nebudete uctívat Otce ani na této hoře, ani v Jeruzalémě. Vy uctíváte, co neznáte, my uctíváme, co známe, protože spása je ze Židů. Ale nastává hodina – ano, už je tady – kdy opravdoví (Boží) ctitelé budou Otce uctívat v duchu a v pravdě. Vždyť Otec si vyžaduje také své ctitele. Bůh je duch, a kdo ho uctívají, mají ho uctívat v duchu a v pravdě.“ Žena mu řekla: „Vím, že má přijít Mesiáš, nazvaný Kristus. Ten až přijde, oznámí nám všechno.“ Na to jí řekl Ježíš: „Já jsem to, ten, který s tebou mluvím.“ Právě tehdy se vrátili jeho učedníci a divili se, že mluví se ženou. Přesto však se nikdo nezeptal: „Co jí chceš?“ nebo „Proč s ní mluvíš?“ Žena tam ne-

chala svůj džbán, odešla do města a řekla lidem: „Pojďte se podívat na člověka, který mi řekl všechno, co jsem udělala. Snad je to Mesiáš?“ Vyšli tedy z města a šli k němu. Mezitím ho učedníci prosili: „Mistře, najez se!“ On jim však řekl: „Já mám k jídlu pokrm, který vy neznáte.“ Učedníci se mezi sebou ptali: „Přinesl mu někdo něco jíst?“ Ježíš jim řekl: „Mým pokrmem je konat vůli toho, který mě poslal, a dokonat jeho dílo. Říkáte přece: ‚Ještě čtyři měsíce, a nastanou žně.‘ Hle, říkám vám: Zvedněte oči a podívejte se na pole: jsou už bílá ke žnám. Ten, kdo žne, už dostává svou mzdu a shromažďuje úrodu pro věčný život, takže se raduje zároveň rozsévá i žnec. V tom je totiž pravdivé přísloví: ‚Jiný rozsévá a jiný sklízí.‘ Já jsem vás poslal sklízet, na čem jste nepracovali. Jiní pracovali a vy sklízíte plody jejich práce.“ Mnoho Samaritánů z toho města v něj uvěřilo pro řeč té ženy, která svědčila: „Řekl mi všechno, co jsem udělala.“ Když tedy ti Samaritáni k němu přišli, prosili ho, aby u nich zůstal. Zůstal tam dva dny. A ještě mnohem více jich v něj uvěřilo pro jeho řeč. Tě ženě pak říkali: „Věříme už nejen proto, žeš nám to pověděla, vždyť sami jsme ho slyšeli a víme, že je to skutečně Spasitel světa.“

Svatý Josef, snoubenec a otec

Svatý Josef je největší světec

V lednu roku 2014 mi Pán dopřál, že jsem mohl kvůli jedné záležitosti navštívit španělské město Valencii. Tak jsem se zde ke své velké radosti mohl dozvědět, že pro valencijské je největším svátkem v roce svátek svatého Josefa: jistě ne z hlediska liturgického roku – tím jsou určitě Velikonoce –, ale z hlediska lidové zbožnosti a lidových zvyků. To, čím je slavnost svatého Josefa ve Valencii známá po celém světě, jsou stovky tzv. *fallas*, tj. scén a masek, mnohdy velmi umně vyrobených ze dřeva a kartónu, které od 15. do 19. března naplňují valencijské ulice a jež jsou vždy 19. března v noci slavnostně spáleny.

I tyto zvyky jsou zvláštním (i když pro nás zřejmě poněkud neobvyklým) vyjádřením obecného přesvědčení – přesvědčení mnoha světců, učitelů církve, teologů, smyslu pro víru Božího lidu i samotného učitelského úřadu církve –, že svatý Josef je hned po Pánu Ježíši Kristu a po Panně Marii tím největším svatým. Uvedme jako příklad to, co říká svatý Bernardin Sienský, velký františkánský kazatel XV. století, v jednom svém kázání:⁽¹⁾ „Jestliže je [...] celá církev zavázána Panně Marii, že skrze ni mohla přijmout Krista, hned po ní je zavázána obzvláštní vděčností a úctou také svatému Josefovi.“⁽²⁾

Svatý Josef náleží k řádu Vtělení

Někdo by však mohl namítnout: Není největším svatým spíše svatý Jan Křtitel? Pán Ježíš o něm přece vyhláší: „Amen, pravím vám: Mezi těmi, kdo se narodil ze ženy, nepovstal nikdo větší než Jan Křtitel.“ (Mt 11,11) Jistě, v rámci řádného řádu milosti zaujímá svatý Jan Křtitel spolu s apoštoly první místo, ale v případě svatého Josefa se nacházíme v jiném, vyšším řádu, který přímo souvisí s tajemstvím Vtělení: s tajemstvím toho, že se samotný Bůh, samotná druhá božská osoba Syna, stává působením Ducha Svatého v lůně Panny Marie člověkem.⁽³⁾ Vždyť svatý Josef je určen k tomu, aby byl pěstounem tohoto vtěleného Syna Božího a snoubencem Panny Marie. A tak papež Pius XI. ve své promluvě o slavnosti svatého Jose-

fa v roce 1928 mluvil o „nejvyšším poslání“ svatého Josefa a řekl: „Toto poslání je jedinečné a velkolepé: chránit Božího Syna, Krále vesmíru; poslání chránit panenství, svatost Marie; poslání spolupracovat, jako jediný povoláný k účasti na velkém tajemství po věky skrytém, na božském Vtělení a na spáse lidského rodu.“

Můžeme také říci, že svatý Josef je spolu s Pannou Marií nejenom vynikajícím údem církve, tajemného Těla Ježíše Krista, ale zároveň je spolu s Pannou Marií v určitém smyslu nad církví, na straně její Hlavy, Ježíše Krista. Někteří autoři to vyjadřují tím, že obrazně říkají, že Panna Maria je „krkem“ církve, a my to určitě můžeme vztáhnout také na svatého Josefa.

Proč tomu tak je? Už to bylo naznačeno: Je to proto, že svatý Josef je pěstounem Pána Ježíše Krista a snoubencem Panny Marie. To je důvodem mimořádného omilostnění a následného nebeského oslavení svatého Josefa: důvodem toho, proč je největší svatý.

Skryté tajemství

Zastavme se u tohoto poslání svatého Josefa a chvíli o něm rozjimejme: pokusme se alespoň trochu poodhrnout závěs toho, co se slovy nedá plně vyjádřit. Navenek je všechno prosté a nenápadné. Je zde rodina, která žije v Nazaretě, zapadlé galilejské vesnici: tesař, jeho žena a dítě. Vše je skryté, protože ještě nepřišla hodina, aby velké tajemství Vtělení Božího Syna bylo zjeveno světu. Jen Panně Marii, svatému Josefovi a případně několika dalším vyvoleným bylo odhaleno, že dítě, které Maria zázračně, panensky počala a porodila, je samotný Bůh, který se stal člověkem, „Slovo, které se stalo tělem“ (Jan 1,14). Ti však zatím toto velké tajemství skrývají.

Snoubenec Panny Marie

Vše veliké a úžasné je za touto nenápadnou a prostou fasádou. Nejprve je to vztah svatého Josefa k Panně Marii a její vztah k svatému Josefovi. Jedná se o pravé manželství, ale zároveň to z Božího ustanovení není manželství fyzické, tělesné,

nýbrž čistě duchovní. Vždyť svatý Josef poslušně – v litaniích k němu ho vzýváme: *Ioseph oboedientissime* – „Josefe nejposlušnější“ – uposlechl Boha, když mu ve snu skrze anděla říkal, aby se nebal vzít k sobě svou manželku Marii (srov. Mt 1,20.24). Miluje Marii nejčistší, nejoddanější láskou a zároveň láskou božskou, v Bohu a pro Boha. Jako nikdo jiný se přiblížil k Matce Boží a k Matce všech lidí: i když plně uplatňuje svou autoritu manžela, je naplněn velkou úctou, velkým respektem k ní.

Někoho možná napadne: Jestliže svatý Josef miloval Pannu Marii netělesně a kvůli Bohu, tak ji vlastně skutečně nemiloval. Ale tak tomu není: Jako milost neničí přirozenost, ale uzdravuje ji a povyšuje, tak láska k Bohu neničí lásku k bližnímu, ale očišťuje a povyšuje ji, dává jí pevný základ. Také duchovní láska nestojí v protikladu s láskou tělesnou, ale je vyjádřením toho nejušlechtilejšího, co je a má být v každé tělesné lásce přítomno. Proto krása celého vesmíru není ničím ve srovnání se snoubeneckým vztahem Marie a Josefa, stvořeným Nejvyšším, který uchvacuje anděly a těší samotného Pána.

PAPEŽ FRANTIŠEK: NESMĚŘUJEME K VELKÉ SVĚTOVÉ VÁLCE O VODU?

Právo na vodu jako základní lidské právo zdůraznil papež v promluvě k účastníkům semináře pořádaného Papežskou akademií věd 24. února v Letohrádku Pia IV. ve vatikánských zahradách. Interdisciplinární studium role politiky v hospodaření s vodou a životním prostředím bylo tématem dvoudenního jednání vědců, vodohospodářů, ekonomů, podnikatelů, politiků i filosofů z různých částí světa. Tendence privatizovat pitnou vodu a tak popírat všeobecné právo na vodu je problém, který se projevuje různými způsoby v různých částech světa. Podrobnosti k této problematice na úrovni České republiky lze nalézt na webových stránkách www.pravdaovode.cz. Papež František řekl s odkazem na encykliky *Caritas in veritate* (27) a *Laudato si'* (30), že „je bolestné vidět, když zákonodárství jedné země nebo skupiny zemí nepokládá vodu za lidské právo, anebo pokud je – v případě jeho legislativního zakončení – toto právo pošlapáváno.“

„Právo na vodu je pro přežití lidí zásadní a rozhoduje o budoucnosti lidstva. Prioritou je rovněž výchova budoucích generací, pokud jde o závažnost tohoto faktu. Formovat svědomí je obtížný úkol, vyžaduje přesvědčivost a oddanost. Kladu si otázku, zda v této rozkouskované třetí světové válce, kterou prožíváme, nesměřujeme k velké světové válce o vodu.“

„Respektování práva na vodu je podmínkou uplatňování dalších lidských práv,“ (*Laudato si'*, 30) řekl dále papež. „Respektováním tohoto práva klademe základy ochrany i těch ostatních. Pokud však toto podstatné právo pošlapeme, jak budeme moci bdít nad těmi ostatními?“ Papež v této souvislosti poukázal na nejmarkanější projev popírání práva na vodu, jak to plyne ze statistik OSN, podle nichž na světě umírají denně tisíce dětí z nedostatku vody.

Zdroj: www.radiovaticana.cz,
25. 2. 2017

Tento snoubenecký vztah Marie a Josefa je tím nejvyšším ideálem našeho vztahu duchovního snoubenectví s Bohem, Kristem a církví: vztahu všech křesťanů, ale především těch, kdo jsou kněžími či Bohu zasvěcenými osobami. A jistě je také nejvyšším ideálem tělesného snoubeneckého vztahu manželů, a to přesto, ba právě proto, že je vyšším duchovním vztahem.

Pěstoun Pána Ježíše Krista

Svatý Josef je dále a především pěstounem Pána Ježíše Krista, jehož chránil, živil a vychovával. Nazýváme ho pěstounem, adoptivním otcem, případně zákonitým otcem, abychom zdůraznili, že není tělesným otcem, ale je zde jeden veliký rozdíl proti jiným pěstounům: je to na základě určitých okolností, většinou nepříznivých, a jen příležitostně, že se někdo stává pěstounem čili adoptivním otcem. Avšak u svatého Josefa tomu tak v žádném případě není, neboť on byl stvořen právě proto, aby byl pěstounem Pána Ježíše Krista. To je první předmět jeho předurčení Bohem, hlavní důvod jeho mimořádného omilostnění a nebeského oslavení. A tak, třebaže svatý Josef nebyl tělesně otcem Pána Ježíše Krista, stvořil v něm Bůh Otec otcovské srdce a obdaril ho tímto otcov-

ským srdcem. Bůh Otec, který od věčnosti a ve věčnosti plodí svého Syna a miluje ho, seslal paprsek, jiskru této své lásky do srdce toho, koho vybral, aby byl otcem jeho Syna zde na zemi.

Po Bohu Otcem není tudíž nikdo tak otcem jako právě svatý Josef. A opět je naším ideálem a vzorem: ideálem a vzorem našeho duchovního i tělesného otcovství. Papež František ve svých katechezích při generální audienci ve středu zdůraznil osobu otce, jeho potřebu i to, jak dnes mnohdy chybí.⁽⁴⁾ To vyjádřil i velký český básník Jan Zahradníček, když se v jedné své básni⁽⁵⁾ obrací na svatého Josefa jako na „zkonejšení nevyzpytatelné potřeby otcovství světa osiřelého“.

* * *

Svatý Josef září před námi nejenom jako vzor snoubence a otce, ale také a zároveň jako mocný a laskavý ochránce a přimlůvce: je podobně jako Panna Maria „prosíci všemohoucností“ (*omnipotentia supplex*). Proto se na něho na závěr naší úvahy obraťme slovy modlitby již jmenovaného svatého Bernardina Sienského:

*Nuže pamatuj na nás, svatý Josefe,
a zastaň se nás
svou přimlůvou u Pána,
který byl pokládán za tvého syna.
A nakloň nám milostivě
také nejsvětější Pannu,
svou snoubenku a Matku toho,
který s Otcem a Svatým Duchem
žije a kraluje po věčné věky.
Amen.*

Poznámky:

- (1) V kázání, které se čte v denní modlitbě církve – v modlitbě se čtením – 19. března, o slavnosti svatého Josefa.
- (2) V následujících úvahách o svatém Josefovi jsme vycházeli především z knihy Réginalda Garrigou-Lagrange: *La Mère du Sauveur et notre vie intérieure*. Lyon: L'Abeille, 1941, IIème partie: Chap. VII: »La prédestination de saint Joseph et son éminente sainteté«, s. 342–361.
- (3) Mluvíme o tzv. řádu hypostatické unie.
- (4) V katechezi dne 28. 1. 2015 (viz: <http://radiovaticana.cz/clanek.php4?id=21397>) a dne 4. 2. 2015 (viz: <http://radiovaticana.cz/clanek.php4?id=21430>).
- (5) V básni »Svatý Josefe« ve sbírce *Rouška Verončina*.

Milosrdenství větší než hřích potratu

*Když se žena ocitne v požehnaném stavu, stane se matkou
a muž se stane otcem živého dítěte, které má už od chvíle početí nesmrtelnou duši.*

Boží přikázání „Nezabiješ“ (Ex 20,13) se vztahuje k životu každého člověka, který začíná ve chvíli početí. Potrat je zbavením pozemského života dítěte, které se nachází v matčině lůně. Jeho nesmrtelná duše však žije v Bohu. Ježíš řekl: „Nijak se nebojte těch, kdo zabijejí tělo, ale duši zabít nemohou; spíše se bojte toho, jenž může zahubit v pekle duši i tělo.“ (Mt 10,28) Ti, kteří jsou za zabití nenarozeného dítěte zodpovědní, způsobují veliké utrpení Bohu, dítěti i sobě, protože vstupují do prostoru zla, hříchů a ztročení nečistými duchy. Porušení Božího přikázání „Nezabiješ“ člověka ničí – jeho svědomí, ale také jeho psychiku i tělo. Hřích potratu vyvolává lavinu následků, které se týkají všech lidí, kteří s tím měli něco společného, zvláště matky dítěte, jemuž vzali jeho biologický život.

Jak je možné se uvolnit z toho děsivého otroctví zla? Je třeba přijít k Ježíšovi, který ve svátosti pokání uskutečňuje zážrak odpuštění všech hříchů. Když Pán Ježíš umíral na kříži, vzal na sebe všechny naše hříchů, pocítil jejich důsledky a ve chvíli zmrtvýchvstání dosáhl posledního vítězství, odpuštění všech hříchů. Boží milosrdenství je nekonečné. Pán Ježíš říkal svaté Faustyně: „Čím větší ubohost, tím větší má právo na mé milosrdenství, a přesvědčuj všechny duše, aby důvěřovaly v nesmírné hlubiny mého milosrdenství, neboť je všechny toužím spasit. Pramen mého milosrdenství byl dokořán otevřen kopím na kříži pro všechny duše – nikoho jsem nevyloučil.“ (Deníček, 1182)

Svatý Jan Pavel II. ženám, které podstoupily abortci

„Zvláštní úvahu věnujeme vám, ženy, které jste prodělaly potrat. Církev dobře ví, jak rozdílné okolnosti vás přiměly k takovému rozhodnutí, a rovněž ví, že v mnoha případech to bylo pro vás nelehké a bolestné. Rána ve vašich srdcích se snad ještě nezacelila. Ve skutečnosti to, co se tehdy stalo, zůstává a trvá dále jako něco zcela nesprávného. Přesto však

nezoufejte a neztrácejte naději. Spíše se snažte to, co se stalo, přijmout a pravdivě to interpretovat. A jestli jste to dosud neudělaly, otevřete v pokoře a důvěře své srdce lítosti: Otec milosrdenství na vás čeká, aby vám nabídl odpuštění a pokoj ve svátosti smíření. Tehdy pochopíte, že nic není ztraceno a že můžete žádat odpuštění i od vašeho dítěte, které nyní žije u Boha. S pomocí přátel a zkušených lidí se budete moci právě svým bolestným svědectvím stát jedním z nejvýmluvnějších zastánců práva všech lidí na život. Rozhodněte se sloužit životu, ať už tím, že přijmete nově počatý lidský život, nebo že budete pečovat o ty lidi, kteří potřebují vaši blízkost, a tak přispějete k utváření nového způsobu pohledu na lidský život.“ (Evangelium vitae, 99)

Uzdravení se z postaborčního syndromu

Úplné odpuštění a uzdravení ženy po uskutečněné abortci se může uskutečnit jen skrze naprosté přilnutí ke Kristu a smíření se s potraceným dítětem, které žije v Bohu. Stanete v pravdě, smutek nad hříchů a vyznání vin ve svaté zpovědi a přijetí svatého přijímání otevírá zraněné srdce i duši ženy pro působení uzdravující moci Božího milosrdenství. „Bůh je s námi, aby nás vysvobodil z temnot hříchů a smrti a vzkřísil k věčnému životu.“ (II. vatikánský koncil, *Dei verbum*, 4) Přijetí daru nekonečného Božího milosrdenství ve vytrvalé každodenní modlitbě, ve svátostech pokání a Eucharistie, to je nejlepší terapie, skrze kterou Ježíš uzdravuje ženu i všechny další osoby, které měly co do činění s potratem: otce dítěte, jeho prarodiče, příbuzné apod., i zdravotní personál.

**Ve dnech 5. – 7. května 2017 se koná
TRADIČNÍ MARIÁNSKÁ POUŤ
ZA NOVÁ KNĚŽSKÁ A ŘEHOLNÍ POVOLÁNÍ
DO MONTICHIARI.**

Duchovní doprovod P. Jaroslav Stříž.
Kontakt: rodina Machů, Sehradice
tel.: 577 138 029, mobil: 737 186 039.

Jakým způsobem se dá s oním léčením začít? Jdi nejdřív za Ježíšem a ve svátosti pokání mu vyznej všechny svoje hříchů. Uvědom si, že Ježíš s velkou láskou objímá tvé nenarozené dítě, které bylo podrobeno potratu. Potom Ježíše popros, aby objal také tebe a řekl ti, jakého pohlaví tvé dítě je. Nyní mu dej jméno. Ve sjednocení s Ježíšem popros své dítě o odpuštění a projev mu svoji lásku. Stejnou prosbu přednes i Pánu Ježíši. Z celého srdce mu poděkuj za odpuštění hříchů abortce a odpuštění sobě. Potom řekni svému dítěti, že je velice miluješ, a projev mu svou lásku. Pohleď, jak Pán Ježíš odebírá z tvého srdce všechny negativní pocity spojené s tebou uskutečněnou abortcí. Popros Matku Boží, aby přišla a darovala svou mateřskou lásku tvému dítěti. Obať se na ni modlitbou svatého Bernarda: „Pamatuj, dobrotivá Panno Maria, že nikdy nebylo slyšáno, abys koho opustila, kdo se utíkal pod Tvou ochranu, kdo Tě vzýval o pomoc, kdo Tě žádal o přímluvu. Povzbuzen takovou důvěrou, spěchám k Tobě, Panno panen a Matko. K Tobě přicházím, před Tebou klečím já, lkající hříšník. Dobrá Matko věčného Slova, nepohrdej mými slovy, ale milostivě mě slyš a vyslyš. Amen.“

Ježíšova láska je jediným skutečným lékem na všechny projevy postaborčního syndromu. Je to komplex fyzických, psychosomatických i psychických symptomů projevujících se hned po potratu nebo o nějaký čas později (dokonce až po několika letech od jeho uskutečnění). Zažívá ho většina žen po abortci. U některých bývá trauma přítlučené nebo vymazané z vědomí, dochází k potlačení syndromu, který se může kdykoliv objevit.

Pán Ježíš bude léčit všechny rány tvého srdce, ale musíš se denně podrobovat jeho terapii. Dovol Ježíši, aby tě miloval a proměňoval svou láskou. Proto se denně modli růženec, korunku k Božimu milosrdenství, čti úryvek Pisma svatého, a je-li to možné, přijímej Ježíše ve svatém přijímání a uctívej ho přítomného v Nejsvětější svátosti.

Z Miłujcie się! 5/2016 přeložila -vv-

Naše Alexandra Radost z dcery s Downovým syndromem

„Věděli jste to už předem?“ byla nejčastější otázka, kterou mi dávali lékaři, všemožní spolupracovníci v nemocnici i uklízečka po narození naší dcery.

Tenkrát po objevení určitých příznaků v průběhu těhotenství jsme se postavili proti dalším vyšetřením, která by nám prý dala jasno o možném postižení naší dcery. Jedinou „terapií“ při trisomii 21, jak nám tenkrát jeden ošetřující lékař řekl, by byl potrat. Protože něco takového u nás nikdy nepřicházelo v úvahu, upustili jsme od dalších vyšetření.

Nenechali jsme tedy do těhotenství zasahovat a už jsme téměř nepřemýšleli, že by naše dítě mohlo být velmi zvláštním dítětem. Krátce po porodu ale bylo brzy jasné: Bůh chtěl, aby naše druhé dítě ze zatím šesti narozených mělo zvláštní dar: Downův syndrom – říkali jsme jí Alexandra.

Musím dodat, že první čas byl s Alexandrou velmi intenzivní. Museli jsme vykonat mnoho návštěv lékařů; kontroly srdeční činnosti, terapie atd. nás naučily prosit o pomoc a pomoc přijímat. Alexandra v prvních měsících života nosila stále s sebou také malý monitor, který při každém delším vysazení dechu vydával pronikavý tón.

Byla jsem často se svými fyzickými silami skoro na dně. Duchovním zdrojem byl pro nás díky našemu řešení život z víry, a jistě také díky modlitbám a podpoře mnoha našich přátel nebyl náš život v této intenzivní době nikdy prázdný.

Dostávali jsme záplavu e-mailů, které nás v přijetí tohoto zvláštního dítěte velmi posilovaly. Jeden už starší přítel rodiny zavolal mému muži a řekl mu: „Teď máte Krista každodenně u vás doma – jaká je to milost!“

Alexandra se svojí mladší sestrou

Pro denní život s Alexandrou byla tehdy velmi důležitá rada jedné lékařky z Grazu. Na otázku, co bychom měli u Alexandry dělat jinak než u našeho prvorozeného, odpověděla prostě: „Nic!“

Měla jsem ji stejně ošetřovat jako jejího staršího bratra Maximiliána. Tak řekla a měla pravdu.

Úplně normální život v rodině byl tím nejzdravějším pro dítě, jakým byla Alexandra. Rada této lékařky odstranila ve mně tento největší otazník.

Další roky s Alexandrou probíhaly daleko více bez komplikací, než jsme očekávali, a přinesly nám mnoho netušených radostí. Alexandra navštěvovala po čtyři roky mateřskou školu Stella ve Vidni, kde velice mnoho získala a kde se velmi zvláště a s velkou láskou starala o malé, nově narozené děti. Brzy tam měla mnoho přátel, kteří ji také často zvali domů. Už rok je hrdou školačkou – horečně se těšila několik měsíců na první školní den – a musí teď stejně jako její bratr psát odpoledne domácí úkoly.

Často nás napadlo, že děti s Downovým syndromem mají zvláštní nadání. Především v oblasti sociální inteligence má Alexandra výhody proti mnoha jiným „normálním“ dětem. Když nastoupím do metra, netrvá ani 15 vteřin, než naváže s někým první kontakt. Při každém pobytu v čekárně u lékaře si získala naše dcera všechna srdce a pozorovali jsme, že její přátelskost a otevřenost dítěte s Downovým syndromem dojala uvnitř mnoho lidí, někdy dokonce k slzám.

Bez přehánění můžeme říci, že Alexandra je nám dokonce pomoci při péči o naše mladší děti. Její čtyři mladší sourozenci jsou stále v její rozvážné, i když někdy také bouřlivé péči.

Dne 27. prosince 2015 spatřila světlo světa její nejmladší sestra Laura. Pravděpodobně ji nikdo kromě mne nedržel tak dlouho v náručí jako Alexandra. Celé hodiny sedává neúnavně se svou malou sestřičkou na gauči, laská se s ní a umí ji v každé situaci uklidnit.

Občas nás velmi zasáhne, když slyšíme, že téměř všem dětem s Downovým syndromem je odpíráno právo se narodit už v matčině těle. Rodičům, kteří očekávají postižené dítě, můžeme jenom poradit: Přijměte své dítě! Nebude to jednoduché, ale daruje vám často velkou radost! Neumíme si teď život bez Alexandry vůbec představit.

Osmnáct let za utopení křesťanů

Na Sicílii padl rozsudek v kauze muslimských migrantů, kteří před dvěma lety shodili do moře devět křesťanů, protože se místo k Alláhu modlili ke Kristu. K incidentu došlo na provizorním člunu, kterým se plavili z Libye na Sicílii. Ve chvíli, kdy se objevila v gumovém člunu díra, se křesťané začali modlit za záchranu. Soud v Palermu uznal vinu šesti

z patnácti obžalovaných a odsoudil je k trestu osmnácti let vězení. Prokurátor se domáhal doživotí, protože podle výpovědi svědků pachatelé jednali z náboženských pohnutek. Soud ovšem tuto interpretaci nepřijal a nezohlednil tyto přitěžující okolnosti.

Z www.radiovaticana.cz,
22. 2. 2017

Z VISION 2000 - 3/2016
přeložil -mp-

Velký zázrak

Dítě, které žilo jenom šest týdnů

Lékařské názvy pro vývojové fáze nenarozeného dítěte jsou: oplodněná vaječná buňka, fetus, embryo. Zastánci potratů je užívají rádi, aby zakryli, o co vlastně skutečně jde, totiž o dítě! Leč ženy očekávají dítě to jenom jednou – a vždycky s láskou. Tady podáváme jedno svědectví.

B ylo to loňského 24. února, když jsme s pohnutím, se strachem a v rozčilení četli „těhotná 2–3 týdny“. Já, která jsem úzkostlivá osoba, jsem upadala střídavě do paniky. Věděla jsem, že tento okamžik nastane, protože jsme s mým manželem prožívali sexualitu s plnou otevřeností pro život. „A teď? Budu dobrou matkou? Budu schopna vychovat dítě do dospělosti? Život se změní... a co se stane s mým nestabilním zdravím? Stačím na to?“

Ano, měla jsem strach, ale postupně, minutu po minutě jsem si uvědomovala, že jsem se stala maminkou. Můj muž a já jsme se stali rodiči. Veškerý strach se obrátil v naději. Plakali jsme a objali jsme se. Bylo to naše dítě.

Konečně jsme si oba s jistotou uvědomili, že se stalo v našem životě něco dobrého, co přesahovalo naše chápání, stali jsme se spolupracovníky na tom velkém tajemství, kterým je život, „spolupracovali“ jsme s Bohem, a tuto velikost nám odhalil, nám křehkým a rozčileným.

Začali jsme si dělat plány, vymýšlet jména, konat první návštěvy u lékaře a chodit na prohlídky. Začínali jsme svůj život zaměřovat k potomku, kterého jsem nosila v břiše.

Francesco se vrátil z práce a hned se nahnul k mému břichu, políbil je a řekl k maličkému: „Ty jsi malé jako fazolka a budeš naší fazolkou.“ A já jsem začala od začátku vnímat všechny ty pozitivní věci, které jsou spojené s těhotenstvím: „Miláčku, uděláš mi ještě masáž zad? Víš, naši »fazolce« se to vždycky velmi líbí...“ Žili jsme v nezkalené náladě, uvolněně a ve věčnosti za přijatý dar. Ano, život je dar, který se musí celým srdcem milovat, celou silou, celým duchem.

Přišla první prohlídka a s ní také tvrdá pravda: „Je to příliš maličké, neroste to. Zkusíme toto ošetření.“ Mně se mohlo srdce rozskočit a hledala jsem útočiště v náručí svého muže. Nechce růst, plakala

jsem, a měla jsem pocit, že ta věc nedopadne dobře. „Pojď, malý, začni přece růst!“

Byl to šestý týden těhotenství, 3. března, kdy jsem dostala ty zvláštní bolesti. Jeli jsme na první pomoc, dostala jsem injekci progesteronu. A vyšetření, u kterého jsem nenechala svého muže, aby byl přítomný, mi provedli s drzostí a nakonec mi řekli: „To jsou příznaky předčasného porodu.“

Jeli jsme domů, volala jsem své rodině a moje maminka trpěla se mnou u telefonu. Skončilo to tak, že jsem zůstala několik hodin v koupelně, v slzách a se silnými bolestmi, při nichž jsme ztratili naši malou „fazolku“, aniž bychom proti tomu mohli něco udělat. Francesco ji nakonec uschoval. Bylo už ráno.

Není žádný skutečný důvod pro samovolný potrat. Vyslechli jsme si několik lékařských názorů a bylo nám řečeno, že je to jednoduše otázka pravděpodobnosti. Krátce potom jsme se vrátili zpátky do Umbrie k našim příbuzným. Prožili jsme to jako smutnou událost. Pochovali jsme Giuseppe Maria (Josef-Maria) na jednom místě, které patří jenom nám, a vysadili tam kvetoucí stromek.

Proč jsme se rozhodli o tom napsat a takovou choulostivou záležitost uveřejnit? Protože my sami, i když jsme byli poučení a přijali jsme to, toto sdělení potřebujeme. Ale také proto, abychom svědčili všem maminkám, které prodělaly tuto zkušenost, a abychom je potěšili.

Protože jsme si od prvního okamžiku Francesco a já řekli, že děti nejsou žádné tajemství a že my, pokud nám Pán dá ještě nějaké, budeme je pokládat za dítě od početí, které je neopakovatelné a především nenahraditelné. Giuseppe Maria nás přešel do království Otcova, on ho vnímá a přimlouvá se u něho za svoji rodinu.

Kněží, se kterými se známe, nám nepomněli připomenout, že tento život není ztracený, tento život existuje a vrátil se do domu Otcova. Podpořili nás modlitbou a měli pro nás slova naděje a věčného ži-

vota. Děkujeme také těm přátelům, které jsme poznali přes facebook, kteří přijali naše utrpení, a mnoha jiným. Zakusili jsme náklonnost a spojení s mnoha lidmi. Toto všechno kvůli nepatrnému miminku, které se opovažují zastánci potratů označovat jako „shluk buněk“!

Nyní bych chtěla mluvit k vám, milé matky, které zamýšlíte odstranit tak maličké dítě. Mluvím k vašim srdcím, k tajemství, které vás činí matkami. Vy, které žijete v zoufalství, neposlouchejte ty, kteří vám navrhnou lež, která jenom zdánlivě vypadá jako dobro. Nepřístupujte na to. Nedopouštějte se tohoto zločinu – dítě, to se nedá vymazat! Můžeme je nechat zmizet, odstranit z cesty, můžeme se vyhýbat je milovat, ale pravda je silnější než náš egoismus: Dítě je dar, který se nezabývá, neprodává, ani se nekupuje, nýbrž smí se jen milovat.

Život je tak choulostivý, je to krev z vaší krve. Obráťte se na některou pro-life organizaci!⁽¹⁾ Poskytnou vám všechnu potřebnou podporu, kterou potřebujete. Když se jednou zhluboka nadechnete, ucítíte život, který vzniká skrze vás: dvě osoby v jednom jediném těle! Otevřete svá srdce a zamyslete se nad tímto zázrakem: Jste matkami!

Chybíš mi, maličký. Chtěla bych ti říct, jak ráda jsem tě měla, že jsme tě přijali od prvního okamžiku jako drahý dar, a já doufám, že tě budu moci jednoho dne obejmout. Tak ráda bych ti řekla, že když jsme byli spolu, náš čas byl naplněný, i když byl krátký, bylo to jako jedno nadechnutí věčnosti. Tak ráda bych tě chtěla poznat, tvoje rysy obličej, vyrovnat se s tvými nedostatky, hrát si s tebou, ukazovat ti svět, držet tvoji malou ručičku ve svoji ruce.

Chtěla bych mít jako všechny ostatní ženy stres z nedostatku času a byla bych tak ráda tím druhem matky, která nestihne nikdy uklidit byt, ale jejíž byt voní stále čistým prádlem, které je právě pověšené. Děkuji ti, že jsi mi dal příležitost, abych se ještě více zamilovala do tvého otce.

Budeme na tebe stále myslet a spoléhat na tvoji přimluvu. Ty znáš plány a pravdu, která je ti už odhalena.

Máma a táta

Z VISION 2000 - 6/2016 přeložil -mp-

Poznámky:

⁽¹⁾ V originále uvedena jiná organizace, u nás je to Hnutí Pro život ČR. [pozn. red.]

Pondělí 20. 3. 2017

6:05 Klapka s... (86. díl): Františkem Žatečkou a Josefem Bahníkem **7:10** Zimbabwe – Z temnoty **7:30** Kde končí Evropa I.: Balkán: Sarajevo, Bělehrad, Záhřeb **8:30** V pohorách po horách (21. díl): Divíci hrady – Pálava očima Jiřího Kráčalíka **8:40** Missio magazín: Březen 2017 **9:45** Vagabund na kolenou **10:00** Léta letí k andělům (60. díl): Petr Coufal – vitrážista **10:20** Dům ze skla? (13. díl): doc. PhDr. Michal Stehlík, Ph.D. **11:20** Dvanáct rwandských mučednic **11:40** Sedmihlásky (71. díl): Za Moravů třešně sú **11:45** Spadli z jahody – Brouci Jula a Chmuřo: Jahodová párty **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Příběhy odvahy a víry: Návrat (10. díl): Španělské děti v SSSR **13:25** Szidi Tobias & band **14:05** Společně pro lepší společnost **14:40** Ars Vaticana (13. díl) **14:50** Noční univerzita: Viola a Augustin Svobodovi – Může věřit celá rodina? **16:00** V souvislostech (177. díl) **16:20** Putování modrou planetou: Jemen – 1431 Hidžry **17:10** Don Rua – nástupce **17:40** Zachraňme kostely (8. díl): Kostel sv. Barbory v Manětíně **18:05** Vezmi a čti: Březen 2017 [P] **18:25** Sedmihlásky (71. díl): Za Moravů třešně sú **18:30** Bible pro nejmenší: Na počátku... **18:40** Credo: Korouhve Karla Rechlíka **19:00** Vatican magazine (901. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:30** Sekce pro mládež ČBK **20:00** Bez tebe to nejde [L] **21:05** ARTBITR – Kulturní magazín (35. díl): Na kolotoči s Matkou Terezou (rozhovor se spisovatelem Folcem Terzaním) [P] **21:15** Angola: katecheta Paulino [P] **21:45** Terra Santa news: 15. 3. 2017 **22:10** Noční univerzita: Jeff Scaldwell – Před jeho tváří budeme žít **23:20** Vatican magazine (901. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:55** Kulatý stůl: Slušnost, respekt, etiketa **1:25** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 21. 3. 2017

6:05 Podzimní festival duchovní hudby 2013: A. Dvořák – Requiem **7:40** Vezmi a čti: Březen 2017 **7:55** Pod lampou **10:00** Vatican magazine (901. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Noční univerzita: Jeff Scaldwell – Před jeho tváří budeme žít **11:40** Sedmihlásky (71. díl): Za Moravů třešně sú **11:45** Bible pro nejmenší: Na počátku... **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** Ars Vaticana (13. díl) **12:30** Outdoor Films s Janem Šťovíčkem (49. díl): Napříč Afrikou **14:10** V pohorách po horách (21. díl): Divíci hrady – Pálava očima Jiřího Kráčalíka **14:25** Kulatý stůl: Slušnost, respekt, etiketa **16:00** Cesta k andělům (103. díl): Vojtěch Kodet – karmelitán **16:55** Oto Mádr **17:05** Léta letí k andělům (60. díl): Petr Coufal – vitrážista **17:30** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (2. díl): Chci, abys byl **18:00** Cirkus Noeland (33. díl): Roberto, Kekulín a kouzelná pastelka **18:30** Bible pro nejmenší: Adam a Eva **18:35** Sedmihlásky (71. díl): Za Moravů třešně sú **18:40** Animované biblické příběhy: Pane, věřím **19:10** Legenda jménem Vesmír: DCŽM Vesmír **19:20** Vagabund na kolenou **19:30** Zpravodajské Noeviny (849. díl): 21. 3. 2017 [P] **20:00** Buon giorno s Františkem [L] **21:05** Řeckokatolický magazín (101. díl) [P] **21:20** Česká věda **21:35** Zpravodajské Noeviny (849. díl): 21. 3. 2017 **22:00** Post Scriptum **22:10** Cvrlikání (50. díl): Jarda Svoboda **23:20** V souvislostech (177. díl) **23:45** Terra Santa news: 15. 3. 2017 **0:05** Kde končí Evropa I.: Balkán: Sarajevo, Bělehrad, Záhřeb **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 22. 3. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (849. díl): 21. 3. 2017 **6:25** Klapka s... (87. díl): Ing. Janou Hnilicovou **7:30** Vatican magazine (901. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **8:00** Noční univerzita: Viola a Augustin Svobodovi – Může věřit celá rodina? **9:00** Paprsek Boží lásky – Kosovo **9:25** Ars Vaticana (13. díl) **9:40** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:55** Soňa **11:10** Angola: katecheta Paulino **11:45** Bible pro nejmenší: Adam a Eva **11:50** Sedmihlásky (71. díl): Za Moravů třešně sú **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** ARTBITR – Kulturní magazín (35. díl): Na kolotoči s Matkou Terezou (rozhovor se spisovatelem Folcem Terzaním) **13:00** Hlubinami vesmíru s prof. Petrem Kulhánkem: Gravitace, 2. díl **13:45** Sekce pro mládež ČBK **14:10** Jak potkávat svět (48. díl): S Ladkou

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.

■ Denně: 8.00, 16.00 hod. – programová nabídka

TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Koškovou **15:35** Zpravodajské Noeviny (849. díl): 21. 3. 2017 **16:00** Zachraňme kostely (8. díl): Kostel sv. Barbory v Manětíně **16:20** Vezmi a čti: Březen 2017 **16:35** Outdoor Films s Františkem Machem (57. díl): Deník z cest do jiného světa **18:10** Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible II. **18:30** Bible pro nejmenší: Potopa **18:40** Sedmihlásky (71. díl): Za Moravů třešně sú **18:45** Mezi pražci (56. díl): Březen 2017 **19:30** Terra Santa news: 22. 3. 2017 [P] **20:00** Večer chval: Celostátní přehlídka církevních škol v Odrách [L] **21:20** BET LECHEM – vnitřní domov (44. díl): Jan Balík – Světové dny mládeže **21:35** Noční univerzita: Jeff Scaldwell – Milosrdenství chci, ne oběť [P] **23:00** Příběhy odvahy a víry: Návrat (10. díl): Španělské děti v SSSR **23:30** Generální audience Svatého otce **0:10** Cvrlikání (50. díl): Jarda Svoboda **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 23. 3. 2017

6:05 Putování modrou planetou: Jemen – 1431 Hidžry **6:55** BET LECHEM – vnitřní domov (44. díl): Jan Balík – Světové dny mládeže **7:10** Kde končí Evropa II.: Balkán: Balkán, Turecko a Evropa **8:10** Farní charita Starý Knín a nové formy péče o malé děti **8:20** Angola: Vstaň a choď, Angolo **9:05** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (2. díl): Chci, abys byl **9:30** Terra Santa news: 22. 3. 2017 **9:55** Vagabund na kolenou **10:10** Kulatý stůl: Slušnost, respekt, etiketa **11:45** Bible pro nejmenší: Potopa **11:50** Sedmihlásky (71. díl): Za Moravů třešně sú **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** Podzimní festival duchovní hudby 2013: A. Dvořák – Requiem **14:00** Generální audience Svatého otce **14:35** Arménie – Víra hory přenáší **15:10** Ars Vaticana (14. díl) **15:20** Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi **16:00** Zpravodajské Noeviny (849. díl): 21. 3. 2017 **16:20** Řeckokatolický magazín (101. díl) **16:35** Setkání Salesiánů spolupracovníků na Svatém Kopečku 2016 **16:45** V pohorách po horách (21. díl): Divíci hrady – Pálava očima Jiřího Kráčalíka **17:00** Cesta k andělům (103. díl): Vojtěch Kodet – karmelitán **18:00** Animované biblické příběhy: Pane, věřím **18:30** Bible pro nejmenší: Abram **18:35** Sedmihlásky (71. díl): Za Moravů třešně sú **18:40** Česká věda **19:00** Večeře u Slováků: 4. neděle postní [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny (850. díl): 23. 3. 2017 [P] **20:00** U VÁS (14. díl) [P] **21:05** Putování po evropských kláštích: Pohostinnost vs. soukromí **21:35** Zachraňme kostely (8. díl): Kostel sv. Barbory v Manětíně **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Vatican magazine (901. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:35** Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible II. **0:50** Zpravodajské Noeviny (850. díl): 23. 3. 2017 **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 24. 3. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (850. díl): 23. 3. 2017 **6:30** Zachraňme kostely (8. díl): Kostel sv. Barbory v Manětíně **6:55** Sekce pro mládež ČBK **7:20** Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi **7:55** Příběhy odvahy a víry: Návrat (10. díl): Španělské děti v SSSR **8:25** Vezmi a čti: Březen 2017 **8:40** Noční univerzita: Jeff Scaldwell – Milosrdenství chci, ne oběť **10:05** ARTBITR – Kulturní magazín (35. díl): Na kolotoči s Matkou Terezou (rozhovor se spisovatelem Folcem Terzaním) **10:15** Bez tebe to nejde **11:20** Velehradská zastavení: Díl 1. – Unionistické kongresy **11:30** Patagonie: Misionářsky sen **11:45** Bible pro nejmenší: Abram **11:50** Sedmihlásky (71. díl): Za Moravů třešně sú **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** BET LECHEM – vnitřní domov (44. díl): Jan Balík – Světové dny mládeže **13:05** Putování modrou planetou: Jemen – 1431 Hidžry **14:00** Ars Vaticana (14. díl)

14:10 Angola: katecheta Paulino **14:40** Škola křesťanského života a evangelizace **15:00** Křížová cesta: Já jsem s Tebou **15:20** Návrat lišky Bystroušky na Hukvaldy **15:30** Paprsek Boží lásky – Kosovo **16:00** Zpravodajské Noeviny (850. díl): 23. 3. 2017 **16:20** Szidi Tobias & band **17:00** Buon giorno s Františkem **18:05** Mír v Nigérii ohrožen – Nigérie **18:30** Bible pro nejmenší: Izák a Rebeka **18:35** Sedmihlásky (71. díl): Za Moravů třešně sú **18:45** Víra do kapsy: Boží slovo v našem životě **19:00** Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible II. **19:15** Putování po evropských kláštích: Pohostinnost vs. soukromí **20:00** Noemova pošta: Březen [L] **21:40** ARTBITR – Kulturní magazín (35. díl): Na kolotoči s Matkou Terezou (rozhovor se spisovatelem Folcem Terzaním) **22:00** Večeře u Slováků: 4. neděle postní **22:25** Sedm výprav Josefa Vágnera (5. díl): Tragédie žiraf **23:55** V pohorách po horách (21. díl): Divíci hrady – Pálava očima Jiřího Kráčalíka **0:05** Cesta k andělům (103. díl): Vojtěch Kodet – karmelitán **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 25. 3. 2017

6:05 Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi **6:35** Hlubinami vesmíru s prof. Petrem Kulhánkem: Gravitace, 2. díl **7:15** Vagabund na kolenou **7:25** Zpravodajské Noeviny (850. díl): 23. 3. 2017 **7:45** Angola: katecheta Paulino **8:20** Cirkus Noeland (33. díl): Roberto, Kekulín a kouzelná pastelka **8:50** Sedmihlásky (71. díl): Za Moravů třešně sú **8:55** Animované biblické příběhy: Pane, věřím **9:25** BET LECHEM – vnitřní domov (44. díl): Jan Balík – Světové dny mládeže **9:50** Papež František v Miláně: Setkání s kněžími a zasvěcenými osobami v katedrále v Miláně [L] **11:00** Papež František v Miláně: Pozdrav věřícím na prostranství před katedrálou a modlitba Anděl Páně [L] **11:15** Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible II. **11:30** Zachraňme kostely (8. díl): Kostel sv. Barbory v Manětíně **12:00** Angelus Domini **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** Pod lampou **14:15** Večeře u Slováků: 4. neděle postní **14:45** Mše svatá v rámci návštěvy Sv. otce v Miláně, park v Monze [L] **16:35** Vatican magazine (901. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **17:15** Papež František v Miláně: Setkání s birmovanci na stadionu San Siro [L] **18:05** Příběhy odvahy a víry: Můj Ararat (11. díl): Ať je požehnán navěky! **18:30** Buon giorno s Františkem **19:30** V souvislostech (178. díl) [P] **20:00** Outdoor Films se Sašou Ryvolovou (58. díl): Zázitky nemusí být krásné, hlavně když jsou silné! [P] **21:05** Szidi Tobias & band **22:15** Bez tebe to nejde **23:20** V pohorách po horách (22. díl): Brdo – Chřiby **23:35** U VÁS (14. díl) **0:35** Terra Santa news: 22. 3. 2017 **0:55** Noční univerzita: Viola a Augustin Svobodovi – Může věřit celá rodina? **1:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 26. 3. 2017

6:15 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (2. díl): Chci, abys byl **6:40** Putování modrou planetou: Jemen – 1431 Hidžry **7:35** U VÁS (14. díl) **8:40** P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Uzdravení slepce (Jan 9,1-41) **9:15** Večeře u Slováků: 4. neděle postní **10:00** Mše svatá z kostela Zvěstování Panny Marie v Pardubicích [L] **11:15** Řeckokatolický magazín (101. díl) **11:35** Ars Vaticana (14. díl) **11:45** ARTBITR – Kulturní magazín (35. díl): Na kolotoči s Matkou Terezou (rozhovor se spisovatelem Folcem Terzaním) **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (178. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news [P] **13:25** Hudební okénko (4. díl) **14:05** Outdoor Films se Sašou Ryvolovou (58. díl): Zázitky nemusí být krásné, hlavně když jsou silné! **15:40** BET LECHEM – vnitřní domov (44. díl): Jan Balík – Světové dny mládeže **16:00** Noční univerzita: Jeff Scaldwell – Milosrdenství chci, ne oběť **17:20** Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible II. **17:35** Kouzlo strun **17:55** Sedmihlásky (77. díl): Ta naša Anča **18:00** Cirkus Noeland (33. díl): Roberto, Kekulín a kouzelná pastelka **18:30** Animované biblické příběhy: Ježíšova podobnost **19:10** Milosrdní bratři v Čechách a na Moravě **20:00** Má vlast: Třebíč **21:00** V souvislostech (178. díl) **21:20** Buon giorno s Františkem **22:25** Polední modlitba Sv. otce Františka **22:40** Děti Tsunami **22:55** Bez tebe to nejde **23:59** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news.

**ZAHÁJENÍ POUTNÍ SEZONY NA SÁZAVĚ –
sobota 25. března 2017, o slavnosti Zvěstování Páně,
ve výroční den smrti sv. Prokopa**

Program: 10.00 poutní mše svatá u sv. Prokopa – P. Antonín Příkaský, O.Carm. • 11.30 přednáška Svatý Prokop v legendistice a v kázáních 18. století – PhDr. Miloš Sládek, Ph.D. • 14.30 modlitba na přímluvu sv. Prokopa za obnovení kultury života a rodiny – P. Radim Cigánek. Více na www.svprokop-sazava.cz.

Dne 1. dubna 2017 od 9 do 17 hodin se bude konat v brněnském Centru naděje a pomoci CENAP (Vodní 13) akreditovaný seminář „NAPROHELP, úspěšná cesta k dítěti“. Seminář určený pro lékaře, ostatní zdravotníky, poradce PPR, ale i bioetiky je zaměřen na úspěšné a důstojné řešení nechtěné neplodnosti bez umělého oplodnění. Přihláška a další informace jsou na <http://www.cenap.cz/naprohelp>.

Liturgická čtení

Neděle 19. 3. – 3. neděle postní
1. čt.: Ex 17,3–7
Ž 95(94),1–2.6–7b.7c–9
Odp.: 7c–8a (*Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu! Nezatrvejte svá srdce!*)
2. čt.: Řím 5,1–2.5–8
Ev.: Jan 4,5–42

Pondělí 20. 3. – slavnost sv. Josefa
1. čt.: 2 Sam 7,4–5a.12–14a.16
Ž 89(88),2–3.4–5.27+29
Odp.: 37 (*Jeho potomstvo potrvá navěky.*)
2. čt.: Řím 4,13.16–18.22
Ev.: Mt 1,16.18–21.24a nebo Lk 2,41–51a

Úterý 21. 3. – ferie
1. čt.: Dan 3,25.34–43
Ž 25(24),4–5ab.6+7bc.8–9
Odp.: 6a (*Rozpomeň se, Hospodine, na své slitování.*)
Ev.: Mt 18,21–35

Středa 22. 3. – ferie
1. čt.: Dt 4,1.5–9
Ž 147,12–13.15–16.19–20
Odp.: 12a (*Jeruzaléme, oslavuj Hospodina!*)
Ev.: Mt 5,17–19

Čtvrtek 23. 3. – připomínka sv. Turibia z Mongroveja
1. čt.: Jer 7,23–28
Ž 95(94),1–2.6–7.8–9
Odp.: 7c–8a (*Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu: „Nezatrvejte svá srdce.“*)
Ev.: Lk 11,14–23

Pátek 24. 3. – ferie
1. čt.: Oz 14,2–10
Ž 81(80),6c–8a.8bc–9.10–11ab.14+17
Odp.: srov. 11.9a (*Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, slyš můj hlas!*)
Ev.: Mk 12,28b–34

Sobota 25. 3. – slavnost Zvěstování Páně
1. čt.: Iz 7,10–14
Ž 40(39),7–8a.8b–9.10.11
Odp.: srov. 8a+9b (*Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.*)
2. čt.: Žid 10,4–10
Ev.: Lk 1,26–38

Programové tipy TV LUX od 20. 3. 2017 do 26. 3. 2017

Viac informácií na www.tvlux.sk

Pondelok 20. 3. o 17:30 hod.: Doma je doma

Populárnejšia publicistika na tému Moja skúsenosť s Čínou. Modereuje Jana Trávníčková.

Utorok 21. 3. o 16:30 hod.:

Filipíny – Cesta k Všemohúcemu (dokument)

Otec Sebastiano Di Ambra po príchode na Filipíny pochopil, že miestni ľudia túžia najmä po pokojných vzťahoch medzi moslimami a kresťanmi. V skromnej chatrči založil hnutie Dialóg Sinsilah, ktorého víziou bolo prostredníctvom dialógu sa priblížiť Bohu a spoločne budovať pokoj a dôveru.

Streda 22. 3. o 21:55 hod.:

Slovo v obraze (Božia milosť)

Maliar inšpirovaný Svätým písmom, kontemplatívna sestra a jej čísta poézia, zamyslenia benediktínskeho mnicha zo Sampora... Ich objavovanie kresťanských mystérií liturgického roka sa chce stať modlitbou v každom divákovi.

Štvrtok 23. 3. o 17:05 hod.: Kulenie

(Jozef Kováčik: Chod', ži a niekým sa staň)

V roku 1984 sa v Afrike odohrala utajená akcia „Mojžiš“. Zo Sudá-

nu previezli do Izraela lietadlá tajnej služby Mossadu stovky Etiópanov, ktorý sa hlásil k židovskej viere. Urobili to tajným spôsobom, ktorý zabránil sovietskemu vplyvu zakročiť. Filmové spracovanie cez oči jedného chlapca dostal neskôr názov Chod', ži a niekým sa staň.

Piatok 24. 3. o 20:30 hod.: Effeta (Jan 9,1–41)

Nad úryvkom z evanjelia podľa Jána (Jn 9, 1 – 41) "Uzdravenie slepca, kto zheřil;" ktoré sa číta na 4. pôstnu nedeľu cyklus A, sa zamýšľame s dominikánom Brunom Branislavom Donovalom. Modereuje Eva Petrovičová.

Sobota 25. 3. o 20:30 hod.: Apoštol (film)

Akim, mladý moslim predurčený stať sa imámom, prechádza krízou náboženskej identity, keď pocíti dotyk Kristovej lásky... Musí čeliť hlbokému nesúhlasu a odmietnutiu od svojej rodiny, čo ho postaví dokonca proti bratovi. Akim sa rozhodne bojovať o ich prijatie skrze svedectvo viery a odpustenia. Film bol natočený podľa skutočnej udalosti.

Nedeľa 26. 3. o 19:40 hod.: Nová kvalita života

Lectio divina – meditatívne čítanie Svätého písma, sprevádzané modlitbou.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

18. – 25. BŘEZNA 2017

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 19. 3.		PO 20. 3.		ÚT 21. 3.		ST 22. 3.		ČT 23. 3.		PÁ 24. 3.		SO 25. 3.			
Antifona	270	299	1324	1467	270	299	270	299	270	299	270	299	1335	1478		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	270	300	1325	1467	272	301	271	300	272	301	271	300	1335	1479		
Antifony	338	376	1325	1468	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1336	1480		
Žalmy	1030	1150	813	914	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	813	914		
Krátké čtení a zpěv	338	377	1326	1468	345	385	348	389	352	393	355	397	1337	1480		
Antifona k Zach. kantiku	338	377	1326	1469	345	385	349	389	352	393	356	397	1337	1480		
Prosby	338	377	1326	1469	346	385	349	389	352	393	356	397	1337	1481		
Závěrečná modlitba	339	378	1327	1469	346	386	349	390	353	394	356	398	1338	1481		
Modlitba během dne:																
Hymnus	273	302	1264	1402	273	302	273	302	273	302	273	302	1264	1402		
Antifony	273	303	1327	1470	273	303	273	303	273	303	273	303	1338	1481		
Žalmy	1035	1155	1265	1403	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1265	1403		
Krátké čtení	339	378	1327	1470	346	386	350	390	353	394	356	398	1338	1482		
Závěrečná modlitba	339	378	1327	1469	346	386	349	390	353	394	356	398	1338	1481		
Nešpory:																
	SO 18. 3.															
Hymnus	268	297	268	297	1322	1464	269	299	268	298	269	299	1331	1474	268	297
Antifony	336	375	340	379	1328	1471	1071	1193	1086	1209	1102	1226	1332	1475	361	404
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1761	1982	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1332	1475	1133	1259
Kr. čtení a zpěv	336	375	341	380	1329	1471	347	387	351	391	354	395	1334	1477	361	404
Ant. ke kant. P. M.	337	375	341	380	1329	1472	347	388	351	392	354	396	1334	1478	362	404
Prosby	337	376	341	380	1329	1472	348	388	351	392	355	396	1335	1478	362	405
Záv. modlitba	339	378	339	378	1327	1469	346	386	349	390	353	394	1338	1481	364	407
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1242	1379	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1238	1374	1238	1374

KE CTI SV. JOSEFA

SVATÝ JOSEF • HISTORIE UCTÍVÁNÍ SV. JOSEFA V ČESKÝCH ZEMÍCH • PÍSMO SVATÉ O SV. JOSEFU • MODLITBY
Spolupráce Doc. PhDr. Jarmila Mothejzíkova, CSc.
 - Ing. Josef Jiříček - Josef Šváček

Kapesní soubor pobožností a modliteb ke svatému Josefovi.
Apis Press, s.r.o. • Druhé, doplněné vydání
 Brož., 100x140 mm, 60 stran, 49 Kč

VÍRA V ŽIVOTĚ ČLOVĚKA

MLČENÍ
Šúsaku Endó • Z japonštiny přeložila a doslovem opatřila Libuše Boháčková • Odpovědný redaktor Filip Outrata

Drsný a zároveň poetický i myšlenkově bohatý příběh o zániku křesťanské misie v Japonsku v 17. století. Téma, které o něco dříve zpracoval i český spisovatel Jaroslav Durych v rozsáhlé epopeji *Služebníci neužiteční*, Šúsaku Endó (1923–1996) pojal z neobvyklé perspektivy japonského katolického křesťana. Kniha sleduje cestu evropského jezuitského kněze, který se se svým spolubratrem vydává na beznadějnou misijní výpravu, je zajat, vězněn, nakonec veřejně odpadne od víry, když tak jako mnozí další šlápne na Kristův obraz. Učiní to ani ne tak z vlastní slabosti, byť tu si stále bolestněji uvědomuje, ale hlavně proto, že kvůli němu jsou mučení a zabíjení japonští věřící, ti pevní i ti, kteří již podlehlí slabosti a Krista zapřeli. Nakonec se mu zjeví živá tvář Kristova, kterou celý život hledal, v neumělém a sešlapaném obličej

ji na desce, na kterou šlapaly a budou šlapat dál tisíce prostých věřících nucených křesťanství opustit. Dochází poznání v té největší poníženosti a naprosté bezmoci, která zároveň neúprosně odhalila povrchnost jeho dosavadní víry a představ o životě. *Mlčení* je považováno za nejzávažnější Endóovo dílo a byly podle něj natočeny již dva filmy. Svou aktuálností si bezpochyby zachovává dnes stejně jako v době svého vzniku.

Vyšehrad, spol. s r. o. • Druhé vydání
 Váz., přebal, A5, 232 stran, 268 Kč

90 OTÁZEK PRO EXORCISTU

Jean-Régis Froppo • Z francouzštiny přeložila Veronika Matiášková • Redakce Dagmar Kopecká • Odpovědná redaktorka Ivana Trefná • Předmluva Mons. Dominique Rey, biskup v Fréjus-Toulon

Opravdu existuje ďábel? Proč se někdo dostane do jeho moci? Můžeme být od jeho vlivu osvobozeni? Jaká je úloha exorcisty? A co můžeme dělat sami na svoji ochranu? Proč žehnat předměty, prostory, auta – není to jen pověra? Co znamená New Age? Na devadesát podobných otázek odpovídá stručně a srozumitelně P. Jean-Régis Froppo z Francie, který posloužil exorcismem nebo modlitbou za osvobození už více než dvěma tisícům lidí. Jiné zase poslal na psychiatrii, nicméně ze zkušenosti potvrzuje: Ano, ďábel existuje a působí i dnes. Jeho moc však není neomezená a Ježíš Kristus svou církev vyzbrojil, aby proti němu mohla účinně bojovat. Pro dokreslení některých otázek uvádí autor i dvě desítky konkrétních případů, které ilustrují působení Zlého v životě jednotlivce, a možnosti pomoci ze strany církve.

Karmelitánské nakladatelství
 Brož., 138x195 mm, 240 stran, 319 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
 Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

982707-0262/2011	TZ	
------------------	----	---

Matice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spol. Vydává Matice cyrilometodějská, spol. s r. o., Olomouc. Redakce: Sčítedaktor Mgr. Daniel Děhner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>); objednávkový týdeník: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávkový křih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431; www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrace značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjevních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádane nezveřejněné příspěvky nevracíme.